

SENAT DE BELGIQUE**BELGISCHE SENAAT**

SESSION DE 1952-1953.

ZITTING 1952-1953.

SEANCE DU 16 JUILLET 1953.

VERGADERING VAN 16 JULI 1953.

Projet de loi portant approbation de la Convention entre la Belgique et la Suède, tendant à éviter les doubles impositions et à régler certaines autres questions en matière d'impôts sur les revenus et sur la fortune, signée à Stockholm, le 1er avril 1953.

Wetsontwerp houdende goedkeuring van de overeenkomst tussen België en Zweden, ter voorkoming van de dubbele belastingen en tot regeling van zekere andere vraagstukken inzake belastingen op de inkomsten en op het vermogen, ondertekend te Stockholm op 1 April 1953.

EXPOSE DES MOTIFS**MEMORIE VAN TOELICHTING**

MESDAMES, MESSIEURS,

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

Persévérant dans la voie tracée par les conventions préventives de la double imposition et de l'évasion fiscale en matière d'impôts directs, récemment conclues par la Belgique avec les Etats-Unis d'Amérique et avec le Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord, le Gouvernement vous propose aujourd'hui d'approuver une convention similaire conclue avec la Suède le 1er avril 1953.

Volhardend in de weg getrokken door de overeenkomsten ter voorkoming van de dubbele belasting en de fiscale ontduiking inzake directe belastingen die onlangs werden gesloten met de Verenigde Staten van Amerika en met het Verenigd-Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, stelt de Regering U thans voor een gelijkaardige overeenkomst goed te keuren gesloten met Zweden op 1 April 1953.

I. Double imposition.**I. Dubbele belasting.****A — Considérations générales.****A. — Algemene beschouwingen.**

Dans ses principes fondamentaux, la convention belgo-suédoise présente beaucoup d'analogie avec les conventions conclues par la Belgique, entre les deux guerres mondiales, avec la France, le Grand-Duché de Luxembourg, l'Italie et les Pays-Bas. En principe et sauf en ce qui concerne les revenus de capitaux mobiliers qui font l'objet du régime spécial défini à l'article 8, le droit exclusif et inconditionnel de taxation y est accordé, suivant le cas, à l'Etat dans lequel le revenu a sa source ou à l'Etat où le bénéficiaire du revenu a son domicile fiscal.

In haar fundamentele principes vertoont de Belgisch-Zweedse overeenkomst veel gelijkenis met de door België tussen de twee wereldoorlogen gesloten overeenkomsten met Frankrijk, het Groot-Hertogdom Luxemburg, Italië en Nederland. In principe, en behoudens wat de inkomsten uit roerende kapitalen betreft die het voorwerp uitmaken van het bij artikel 8 bepaalt speciaal regime, wordt het uitsluitend en onvoorwaardelijk recht tot taxatie erin, volgens het geval, toegekend aan de Staat in dewelke het inkomen zijn bron heeft of waar de genietter van het inkomen zijn fiscale woonplaats heeft.

La convention s'appliquera, non seulement aux impôts annuels sur le revenu et sur la fortune qui existent dans les deux pays à la date de la signature de la convention, mais aussi aux autres impôts de

De overeenkomst zal niet alleen van toepassing zijn op de jaarlijkse belastingen op het inkomen en op het vermogen, die op de datum van de ondertekening van de overeenkomst in beide Staten bestaan, maar

nature analogue qui seront établis ultérieurement dans chacun des deux Etats sur le revenu, sur la fortune, sur des éléments du revenu ou de la fortune ou sur l'accroissement de fortune. En ce qui concerne la Belgique, les impôts visés comprennent non seulement les impôts cédulaires sur les revenus et la contribution nationale de crise, mais aussi l'impôt complémentaire personnel; l'application de la convention à ce dernier impôt se justifie par le fait qu'il existe en Suède, comme dans de nombreux pays, un impôt synthétique sur le revenu et un impôt personnel sur la fortune, qui constituent en fait l'équivalent de l'ensemble des impôts belges sur les revenus (impôts cédulaires, contribution nationale de crise et impôt complémentaire personnel).

L'attribution exclusive du droit de taxation de certains revenus et biens à l'un des deux Etats n'empêchera toutefois pas l'Etat où le contribuable à son domicile fiscal d'avoir égard pour la fixation des *taux* effectifs d'impôts applicables aux éléments dont la taxation n'est pas réservée à l'autre Etat, à l'ensemble des éléments imposables d'après sa législation interne, y compris ceux que la convention soustrait à sa taxation (cf. article 18). L'Etat du domicile fiscal du contribuable pourra donc calculer l'impôt dû par celui-ci sur l'ensemble des revenus ou éléments de fortune imposables en vertu de sa législation interne, mais le montant ainsi obtenu devra être diminué d'une quotité qui, sous réserve de la dérogation commentée ci-après, correspondra proportionnellement à la partie de cette base d'imposition qui est constituée par des revenus ou biens dont la taxation est réservée à l'autre Etat par la convention.

Par ailleurs, l'un quelconque des deux Etats pourrait se voir contraint, dans certaines circonstances critiques, de recourir à un prélèvement sur les revenus ou sur la fortune, revêtant un caractère exceptionnel en raison de son importance et de son caractère temporaire. Dans cette éventualité, l'application pure et simple des règles énoncées ci-avant pourrait avoir pour effet de faire échapper entièrement ou dans une large mesure à ce prélèvement exceptionnel les habitants et personnes morales dudit Etat dont les revenus proviennent exclusivement ou principalement de l'autre Etat ou dont la majeure partie des biens est située dans cet autre Etat. L'article 18, § 1er, 1re alinéa in fine, de la convention laisse en pareil cas, à chacun des deux Etats, la faculté de limiter la déduction à opérer, au profit de ses habitants et personnes morales, sur l'impôt exceptionnel préalablement appliqué à l'ensemble des éléments imposables suivant sa législation interne, à la partie de cet impôt qui ferait effectivement double emploi avec les impôts dus dans

ook op de andere gelijkaardige belastingen die later in ieder van beide Staten op het inkomen, op het vermogen, op de bestanddelen van het inkomen of van het vermogen, of op de vermogensaanwinst zullen gevestigd worden. Wat België betreft, omvatten de bedoelde belastingen niet alleen de cedulaire belastingen op de inkomsten en de nationale crisisbelasting, maar ook de aanvullende personele belasting; de toepassing van de overeenkomst op de laatste belasting rechtvaardigt zich door het feit dat er in Zweden, zoals in vele landen, een synthetische belasting op het inkomen en een personele belasting op het vermogen bestaat, die in feite gelijkwaardig zijn aan het geheel der Belgische belastingen op de inkomsten (cedulaire belastingen, nationale crisisbelasting en aanvullende personele belasting).

De uitsluitende toekenning van het recht tot taxatie van zekere inkomsten en goederen aan één van de beide Staten, zal nochtans niet beletten dat de Staat, waar de belastingplichtige zijn fiscale woonplaats heeft, voor de vaststelling van de effectieve *belastingaanslagvoeten* die van toepassing zijn op de bestanddelen waarvan de taxatie niet is voorbehouden aan de andere Staat, rekening houdt met het geheel der volgens zijn eigen wetgeving belastbare bestanddelen, met inbegrip van deze die de overeenkomst aan zijn taxatie onttrekt (cf. artikel 18). De Staat van de fiscale woonplaats van de belastingplichtige zal dus de door deze verschuldigde belasting kunnen berekenen op het geheel der krachtens zijn eigen wetgeving belastbare inkomsten en vermogensbestanddelen, maar het aldus bekomen bedrag zal met een quotiteit moeten verminderd worden die onder voorbehoud van de hierna gecommentarieerde afwijking, proportioneel zal overeenkomen met het gedeelte van deze belastbare basis die gevormd wordt door de inkomsten of goederen waarvan de taxatie door de overeenkomst aan de andere Staat is voorbehouden.

Ten andere, ene van de beide Staten zou zich in zekere kritieke omstandigheden gedwongen kunnen zien zijn toevlucht te nemen tot een voorafnemings op de inkomsten of op het vermogen die wegens haar belangrijkheid en haar tijdelijk karakter een uitzonderlijk karakter zou vertonen. In dit geval zou de louter en eenvoudige toepassing van de hierboven uiteengezette regels voor gevolg kunnen hebben de inwoners en de rechtspersonen van gezegde Staat, waarvan de inkomsten uitsluitend of voornamelijk voortkomen van de andere Staat of waarvan het grootste deel der goederen gelegen is in deze andere Staat, geheel of in een grote mate aan deze uitzonderlijke voorafnemings te doen ontsnappen. Artikel 18, § 1, 1ste lid in fine, van de overeenkomst laat in dergelijk geval aan ieder van de beide Staten het recht de ten bate van zijn inwoners en rechtspersonen uit te voeren aftrekking op de uitzonderlijke belasting, voorafgaandelijk toegepast op het geheel van de volgens zijn eigen wetgeving belastbare bestanddelen, te beperken

l'autre Etat sur des éléments dont la taxation est attribuée à ce dernier Etat par la convention. Ainsi, si la Belgique instaurait ultérieurement un impôt exceptionnel et temporaire, elle pourrait, en ce qui concerne ses habitants et personnes morales, le calculer sur l'ensemble des revenus ou éléments de fortune, imposables suivant sa législation interne, y compris ceux que la convention répute imposables exclusivement en Suède, mais elle pourrait se borner à déduire de l'impôt ainsi calculé le moins élevé des deux montants suivants :

a) quote-part de l'impôt ainsi calculé qui se rapporte proportionnellement aux revenus ou éléments de fortune dont la convention réserve la taxation à la Suède ;

b) différence entre le montant des impôts réellement dus en Suède sur l'ensemble des éléments dont la convention réserve la taxation à cet Etat et le total des impôts ordinaires belges qui se rapporteraient proportionnellement aux mêmes éléments imposables s'ils étaient d'origine belge et s'ils étaient incorporés à ce titre dans la base imposable aux dits impôts belges.

Bien entendu, la disposition figurant à l'article 18, § 1er, 1re alinéa, in fine, ne trouvera éventuellement son application qu'en matière d'impôts vraiment exceptionnels et dans l'éventualité où la législation interne de l'Etat intéressé permettrait d'agir dans ce sens ; elle n'a d'autre but que de contenir dans les limites raisonnables les engagements réciproques contenus dans la convention.

B. — *Commentaires des articles.*

Les articles 1 à 18 de la convention contiennent les règles destinées à éviter la double imposition.

Article Premier.

Cet article précise que la convention est applicable aux « contribuables de l'un quelconque des Etats contractants », c'est-à-dire en l'occurrence, aux personnes physiques ou morales ayant leur domicile fiscal dans l'un des deux Etats contractants, dont certains revenus proviennent du territoire de l'autre Etat ou dont certains biens sont situés sur ce territoire. Le territoire de la Belgique comporte exclusivement le territoire métropolitain.

Suivant l'usage, les personnes qui n'ont pas leur domicile fiscal dans l'un des deux Etats ne pourront se prévaloir des dispositions de la convention. Toutefois, en vertu de l'article 21, paragraphe 2, les autorités fiscales des deux Etats pourront de commun accord,

tot het gedeelte van deze belasting dat effectief dubbel gebruik zou uitmaken met de in de andere Staat verschuldigde belastingen op bestanddelen waarvan de taxatie door de overeenkomst is toegekend aan deze laatste Staat. Aldus, indien België later een uitzonderlijke en tijdelijke belasting zou invoeren, zou het, wat zijn inwoners en rechtspersonen betreft, deze belasting kunnen berekenen op het geheel der inkomsten of vermogensbestanddelen, die volgens zijn eigen wetgeving belastbaar zijn, inbegrepen deze die volgens de overeenkomst uitsluitend in Zweden belastbaar zijn, maar het zou er zich kunnen toe beperken van de aldus berekende belasting het kleinste van de volgende twee bedragen af te trekken :

a) deel van de aldus berekende belasting, dat proportioneel betrekking heeft op de inkomsten of vermogensbestanddelen waarvan de overeenkomst de taxatie aan Zweden voorbehoudt ;

b) verschil tussen het bedrag van de in Zweden werkelijk verschuldigde belastingen op het geheel der bestanddelen waarvan de overeenkomst de taxatie aan deze Staat voorbehoudt en het totaal der gewone Belgische belastingen die proportioneel zouden overeenstemmen met dezelfde belastbare bestanddelen indien zij van de Belgische oorsprong waren en indien ze te dezen titel in de aan genoemde Belgische belastingen belastbare basis opgenomen waren.

De beschikking die voorkomt in artikel 18, § 1, 1ste lid, in fine, zal, wel te verstaan, gebeurlijk slechts van toepassing zijn in zake waarlijk buitengewone belastingen en in het geval dat de eigen wetgeving van de belanghebbende Staat zou toelaten in deze zin te handelen ; zij heeft geen ander doel dan de in de overeenkomst vervatte wederzijdse verbintenissen binnen redelijke perken te houden.

B. — *Commentaar van de artikelen.*

De artikelen 1 tot 18 van de overeenkomst bevatten de regels die er op gericht zijn de dubbele belasting te vermijden.

Eerste Artikel.

Dit artikel preciseert dat de overeenkomst van toepassing is op « de belastingplichtigen van eender welke der contracterende Staten », 't is te zeggen ter zake op de natuurlijke- of rechtspersonen die hun fiscale woonplaats in één van beide contracterende Staten hebben en waarvan zekere inkomsten voortkomen van het grondgebied van de andere Staat of waarvan zekere goederen gelegen zijn op dit grondgebied. Het grondgebied van België omvat uitsluitend het moederland.

Volgens de gewoonte zullen de personen die hun fiscale woonplaats niet in één van beide Staten hebben zich niet kunnen beroepen op de beschikkingen van de overeenkomst. Nochtans, zullen de fiscale overheden van beide Staten, krachtens artikel 21, paragraaf 2, in

étendre l'application de la convention à des personnes physiques ou morales qui ont leur domicile fiscal dans un tiers Etat, mais qui possèdent dans l'un quelconque des Etats contractants un établissement stable dont certains revenus ou certains biens sont imposables dans l'autre Etat ; cette disposition permettra éventuellement de régler d'une manière équitable la situation de firmes étrangères dont l'établissement stable situé dans l'un des deux Etats étend son activité à l'autre Etat ou gère des biens situés dans cet autre Etat.

Art. 2.

Cet article énumère les impôts actuels auxquels s'appliquera la convention, à savoir les impôts ordinaires sur le revenu et sur la fortune exigibles dans les deux Etats à la date de la signature de la convention ; il prévoit l'extension automatique de l'accord aux autres impôts de nature analogue qui seront établis ultérieurement dans l'un quelconque des deux Etats, sur le revenu, sur la fortune, sur des éléments du revenu ou de la fortune ou sur l'accroissement de fortune.

Par ailleurs, l'article 2, § 2, 2me alinéa, autorise les deux Gouvernements à modifier dans l'esprit de la convention certaines règles d'application de celle-ci, si de telles modifications étaient reconnues opportunes en cas d'extension de la convention à des impôts nouveaux ou en raison de changements apportés à la législation fiscale de l'un des Etats contractants. En cas de modifications législatives affectant les principes généraux qui ont été pris en considération lors de l'élaboration de la convention, celle-ci ne pourrait être adaptée que par avenant soumis à ratification.

Art. 3.

Le paragraphe 1er définit en termes généraux le domicile fiscal des personnes physiques, tandis que le paragraphe 2 vise spécialement le cas des personnes qui sont en service sur des moyens de transports internationaux et qui n'ont ni foyer permanent d'habitation, ni résidence durable dans l'un ou l'autre des deux Etats. Le paragraphe 3, qui définit le domicile fiscal des personnes morales, n'est applicable qu'aux sociétés et associations possédant dans l'Etat où elles sont constituées, une personnalité juridique distincte de celle des associés ou membres ; quant aux sociétés et associations sans personnalité juridique, elles n'ont pas de domicile fiscal propre au sens de la convention : il s'ensuit que si de telles sociétés ou associations recueillent des revenus imposables exclusivement au domicile fiscal du bénéficiaire, chaque Etat pourra imposer la partie desdits revenus qui revient à des associés ou membres ayant leur domicile fiscal sur son territoire.

gemeen akkoord de toepassing van de overeenkomst kunnen uitbreiden tot de natuurlijke- en rechtspersonen die hun fiscale woonplaats in een derde Staat hebben, maar in ene der contracterende Staten een vaste inrichting bezitten waarvan zekere inkomsten of zekere goederen belastbaar zijn in de andere Staat ; deze beschikking zal eventueel toelaten op billijke wijze de toestand te regelen van vreemde firma's, waarvan de in één van beide Staten gelegen vaste inrichting haar activiteit uitbreidt tot de andere Staat of in deze andere Staat gelegen goederen beheert.

Art. 2.

Dit artikel somt de huidige belastingen op waarop de overeenkomst van toepassing zal zijn, te weten de gewone belastingen op de inkomsten en op het vermogen, eisbaar in de beide Staten op de datum van de ondertekening van de overeenkomst ; het voorziet de automatische uitbreiding van het akkoord op andere belastingen van gelijke aard die later in ene van de beide Staten zullen gevestigd worden op de inkomsten, op het vermogen, op bestanddelen van het inkomen of van het vermogen of op de vermogensaan groei.

Artikel 2, § 2, 2° lid, laat overigens aan de twee Regeringen toe in de geest van de overeenkomst zekere toepassingsregels er van de wijzigen, indien dergelijke wijzigingen, in geval van uitbreiding van de overeenkomst tot nieuwe belastingen of wegens wijzigingen aangebracht aan de fiscale wetgeving van één van de contracterende Staten, gelegen bevonden worden. In geval van wijzigingen in de wetgeving welke slaan op de algemene principes die in overweging werden genomen bij de uitwerking van de overeenkomst, zou deze slechts kunnen worden aangepast door een aanhangsel, dat aan bekrachtiging onderworpen is.

Art. 3.

De paragraaf 1 bepaalt in algemene termen de fiscale woonplaats van de natuurlijke personen terwijl de paragraaf 2 speciaal het geval beoogt van de personen die in dienst zijn op internationale transportmiddelen en die noch een vaste woonplaats noch een bestendige verblijfplaats hebben in de ene of de andere van de beide Staten. De paragraaf 3, die de fiscale woonplaats van de rechtspersonen bepaalt, is slechts van toepassing op de vennootschappen en verenigingen die in de Staat waar zij werden opgericht een rechtspersoonlijkheid bezitten onderscheiden van deze van de vennoten of leden ; wat de vennootschappen en verenigingen zonder rechtspersoonlijkheid betreft, deze hebben geen eigen fiscale woonplaats in de zin van de overeenkomst ; hieruit volgt dat zo dergelijke vennootschappen of verenigingen inkomsten verwerven die uitsluitend belastbaar zijn in de fiscale woonplaats van de genietter, iedere Staat het gedeelte van gezegde inkomsten zal kunnen belasten dat aan de vennoten of leden toekomt die hun fiscale woonplaats op zijn grondgebied hebben.

Le paragraphe 4 détermine le domicile fiscal des successions indivises qui, en Suède, constituent des entités fiscales distinctes des héritiers ou ayants droit. La portée de cette disposition est cependant restreinte par l'article 16 suivant lequel les successions indivises d'un Etat n'ont droit dans l'autre Etat à une réduction ou exonération d'impôt accordée par la convention, que dans la mesure où l'impôt se rapporte à la quote-part des éléments imposables qui est attribuable à des ayants droit, contribuables du premier Etat.

Art. 4.

Le paragraphe 1er énonce la règle habituelle suivant laquelle les revenus de biens immobiliers sont imposables exclusivement dans l'Etat où ces biens sont situés ; la même règle est applicable aux profits résultant de l'aliénation de ces biens.

Par ailleurs, en dehors des revenus provenant de la jouissance ou de la gestion directe de biens immobiliers, y compris les mines, gisements et autres ressources naturelles, ainsi que des produits de la location, de l'affermage ou de toute autre concession du droit de jouissance ou d'exploitation de tels biens, l'expression « revenus de biens immobiliers » vise également les revenus produits par l'exploitation directe de ces biens, c'est-à-dire les revenus d'entreprises agricoles, forestières, minières et autres analogues, exploitées par les propriétaires ou usufruitiers des dits biens.

Suivant l'article 4, § 2, le montant imposable des revenus de biens immobiliers pourra, pour l'application des impôts mentionnés à l'article 2, § 1er, A, 1°, 4° et 6° (impôts belges assis sur le revenu cadastral) et B, 7° (impôt communal suédois sur les biens immobiliers), de la convention, être déterminé forfaitairement suivant la législation de l'Etat où les biens sont situés. Par contre, lorsqu'une entreprise industrielle ou commerciale de l'un des deux Etats retire de biens immobiliers situés dans l'autre Etat des revenus soumis à d'autres impôts visés à l'article 2, le montant imposable de ces revenus devra, à sa demande être déterminé de la même manière que s'il s'agissait de revenus industriels ou commerciaux obtenus dans un établissement stable de cette entreprise situé dans ledit autre Etat ; en vertu de l'article 5, § 2, dernier alinéa, de la convention, cette entreprise pourra notamment imputer sur les revenus bruts de ces biens immobiliers, outre les charges qui grèvent réellement et directement l'acquisition et la conservation desdits revenus, une quote-part des frais normaux de direction et d'administration générales, exposés pour l'ensemble de l'entreprise au siège de sa direction effective.

De paragraaf 4 bepaalt de fiscale woonplaats van de onderverdeelde nalatenschappen die, in Zweden, fiscale entiteiten vormen onderscheiden van de erfgenamen of rechthebbenden. De draagwijdte van deze beschikking wordt echter beperkt door artikel 16 volgens hetwelk de onverdeelde nalatenschappen van een Staat in de andere Staat slechts recht hebben op een door de overeenkomst toegestane vermindering of vrijstelling van belasting in de mate dat de belasting slaat op het deel van de belastbare bestanddelen dat toebedeelbaar is aan de rechthebbenden, belastingplichtigen van de eerste Staat.

Art. 4.

De paragraaf 1 formuleert de gewone regel volgens dewelke de inkomsten van onroerende goederen uitsluitend belastbaar zijn in de Staat waar deze goederen gelegen zijn ; dezelfde regel is van toepassing op de winsten voortkomende van de vervreemding van deze goederen.

Buiten de inkomsten voortkomende van het genot of het rechtstreeks beheer van onroerende goederen, daarin begrepen de mijnen, ertslagen en andere natuurlijke hulpbronnen, evenals de opbrengsten van de verhuring, van de verpachting of van ieder andere concessie van het recht op het genot of van de exploitatie van dergelijke goederen, beoogt de uitdrukking « inkomsten van onroerende goederen » overigens eveneens de inkomsten voortgebracht door de rechtstreekse uitbating van deze goederen, 't is te zeggen de inkomsten van landbouw-, bos-, mijn- en andere gelijkaardige ondernemingen, geëxploiteerd door de eigenaars of vruchtgebruikers van genoemde goederen.

Volgens artikel 4, § 2, zal het belastbaar bedrag van de inkomsten van onroerende goederen, voor de toepassing van de belastingen, vermeld in artikel 2, § 1, A, 1°, 4° en 6° (Belgische belastingen gevestigd op het kadastraal inkomen) en B, 7° (Zweedse gemeente-belasting op de onroerende goederen) van de overeenkomst, forfaitair kunnen bepaald worden volgens de wetgeving van de Staat waar de goederen gelegen zijn. Daarentegen, indien een nijverheids- of handelsonderneming van één van beide Staten van in de andere Staat gelegen onroerende goederen inkomsten geniet die onderworpen zijn aan andere bij artikel 2 bedoelde belastingen, zal het belastbaar bedrag van deze inkomsten, op haar aanvraag, op dezelfde manier moeten bepaald worden alsof het nijverheids- of handelsinkomsten betrof, bekomen in een vaste inrichting van deze onderneming die in gezegde andere Staat gelegen is ; krachtens artikel 5, § 2, laatste lid, van de overeenkomst, zal deze onderneming op de bruto-inkomsten van deze onroerende goederen, buiten de lasten die werkelijk en rechtstreeks het verkrijgen en het behouden van gezegde inkomsten bewaren, onder andere een deel van de normale kosten van algemene leiding en beheer, gedaan voor het geheel van de onderneming in de zetel van werkelijk bestuur, kunnen aanrekenen.

Art. 5.

Suivant le § 1er de cet article et conformément à la règle traditionnelle, les revenus des entreprises industrielles, commerciales, artisanales et autres analogues, exploitées par un contribuable de l'un des deux Etats ne sont imposables dans l'autre Etat que si ces entreprises y disposent à cette fin d'un établissement stable et les revenus obtenus dans un tel établissement, y compris ceux qui résultent de son aliénation totale ou de l'aliénation partielle d'éléments qui y sont investis, ne sont imposables que dans l'Etat où ledit établissement est situé. Sont exclus de l'application de cette disposition et restent soumis aux règles spéciales édictées à leur égard, les revenus obtenus par des entreprises et consistant en revenus de biens immobiliers (art. 4), revenus de l'exploitation en trafic international de la navigation maritime ou aérienne (art. 7), revenus de capitaux et autres biens mobiliers corporels (art. 8), produits de la concession de l'usage de biens mobiliers incorporels (art. 9) et revenus d'activités lucratives indépendantes visées à l'article 11.

L'article 5, §§ 2 à 4, fixe, en outre, les règles à appliquer pour la détermination des bénéfices de l'établissement stable visé au § 1er : rectification des résultats accusés par l'établissement stable lorsque ceux-ci sont faussés par des moyens quelconques et notamment par l'attribution à l'entreprise-mère de redevances excessives pour l'usage de ses brevets, marques de fabrique, etc., déduction d'une quote-part des frais de direction et d'administration générales exposées pour l'ensemble des établissements, au siège de la direction effective de l'entreprise et, afin d'éviter des abus et des complications, limitation de cette quote-part à un pourcentage forfaitaire (en général 10 p. c. — exceptionnellement : 20 p. c.) du revenu net de l'établissement stable — attribution à l'établissement stable d'une quote-part du bénéfice de l'ensemble de l'entreprise, à défaut de comptabilité régulière ou d'éléments probants permettant de déterminer les résultats réels d'un tel établissement — détermination forfaitaire, conformément à la législation de chaque Etat, des bénéfices d'établissements stables exploités sur son territoire par des entreprises d'assurances de l'autre Etat — régime applicable à un établissement stable qui, indépendamment d'autres opérations, effectue de simples achats de matières ou produits pour le compte de l'entreprise dont il dépend.

L'article 5, § 5, permet enfin de réincorporer dans les revenus d'une entreprise les profits et avantages qui auraient dû normalement accroître ses bénéfices et qu'elle a abandonnés ou consentis, directement ou indirectement et sous une forme quelconque, à une autre entreprise, bénéficiant dans leurs relations indus-

Art. 5.

Volgens § 1 van dit artikel en overeenkomstig de gebruikelijke regel, zijn de inkomsten van nijverheids-, handels-, ambachts- en andere gelijkaardige ondernemingen, geëxploiteerd door een belastingplichtige van één van de beide Staten, slechts belastbaar in de andere Staat indien deze ondernemingen er tot dit doel over een vaste inrichting beschikken en de inkomsten bekomen in een dergelijke inrichting, inbegrepen deze die voortkomen van haar volledige vervreemding of gedeeltelijke vervreemding van bestanddelen die er in belegd zijn, zijn slechts belastbaar in de Staat waar gezegde inrichting gelegen is. Zijn uitgesloten van de toepassing van deze beschikking en blijven onderworpen aan de bijzondere regels te hunnen opzichte vastgesteld, de inkomsten die door ondernemingen worden bekomen en die bestaan uit inkomsten van onroerende goederen (art. 4), inkomsten van de exploitatie in internationale trafiek van zee- en luchtvaart (art. 7), inkomsten van kapitalen en andere lichamelijke roerende goederen (art. 8), opbrengsten van de concessie van het gebruik van onlichamelijke roerende goederen (art. 9) en inkomsten van onafhankelijke winstgevende bedrijvigheden bedoeld bij artikel 11.

Artikel 5, §§ 2 tot 4, stelt daarenboven de regels vast die van toepassing zijn voor het bepalen van de winsten van de vaste inrichting bedoeld bij § 1 : wijziging van de door de vaste inrichting opgegeven resultaten indien deze vervalst zijn door om het even welke middelen en namelijk door de toekenning aan de moederondernemingen van overdreven retributies voor het gebruik van haar octrooien, fabrieksmerken, enz., aftrekking van een deel van de algemene beheers- en administratiekosten, gedaan voor het geheel van de inrichtingen in de zetel van werkelijk bestuur van de onderneming en, teneinde misbruiken en verwickelingen te vermijden, beperking van dit deel tot een forfaitair percentage (in 't algemeen : 10 t. h. — uitzonderlijk : 20 t. h.) van het netto inkomen van de vaste inrichting toekenning aan de vaste inrichting van een aandeel van de winsten van het geheel van de onderneming bij gebrek aan een regelmatige boekhouding of bewijskrachtige bescheiden die toelaten de werkelijke resultaten van een dergelijke inrichting te bepalen forfaitaire bepaling, overeenkomstig de wetgeving van iedere Staat, van de winsten van vaste inrichtingen geëxploiteerd op zijn grondgebied door verzekeringsondernemingen van de andere Staat — regime van toepassing op een vaste inrichting die, onafhankelijk van andere verrichtingen, eenvoudige aankopen van goederen of producten uitvoert voor rekening van de onderneming waarvan zij afhangt.

Artikel 5, § 5, laat eindelijk toe in de inkomsten van een onderneming de baten en voordelen terug op te nemen die normaal de winsten zouden hebben moeten verhogen en die ze, rechtstreeks of onrechtstreeks, en onder om het even welke vorm, heeft afgestaan of toegestaan aan een andere onderneming, welke in hun

trielles, commerciales ou financières, de conditions plus favorables que celles qui auraient normalement été faites entre des entreprises effectivement indépendantes (cf. dans le même sens : art. 27, § 2, 7e, les lois coordonnées relatives aux impôts sur les revenus). En pareil cas, les autorités fiscales des deux Etats contractants se concerteront en vue d'éviter d'une manière équitable la double imposition desdits profits et avantages.

Art. 6.

Cet article, qui définit l'établissement stable, précise notamment les conditions dans lesquelles une représentation ou agence constitue un tel établissement.

Une disposition spéciale y est prévue au § 2, 2^m^e alinéa, en ce qui concerne les entreprises d'assurances de l'un des deux Etats : leur représentation dans l'autre Etat constituera un établissement stable dès l'instant où l'agent, même s'il n'a pas le pouvoir d'engager l'entreprise, n'effectue pas exclusivement des opérations purement administratives, mais se livre à une activité suffisante, eu égard à sa nature et à son importance, pour permettre de considérer l'entreprise comme exerçant, par l'intermédiaire de cet agent, une activité commerciale habituelle dans cet autre Etat.

Suivant l'article 6, § 3, l'établissement stable d'une société autre que par actions, ainsi que d'un groupement ou société sans personnalité juridique, est considéré comme constituant également un établissement stable exploité par chacun des associés ou membres indéfiniment responsables ou participant à la direction ou à la gestion de l'entreprise. Il en résulte que, dans la mesure où ils sont attribués ou attribuables à de tels associés ou membres, les bénéfices réalisés dans l'un des deux Etats par l'établissement stable d'une telle société ou d'un tel groupement sont imposables exclusivement dans cet Etat. Quant aux revenus obtenus dans ces sociétés et groupements par des associés ou membres non actifs ou dont la responsabilité est limitée à leur mise, ils sont imposables conformément à l'article 8. Sont notamment visés par cette disposition, en ce qui concerne la Belgique, les sociétés de personnes à responsabilité limitée, les sociétés coopératives, les sociétés en nom collectif, les sociétés en commandite simple et les associations ou groupements sans personnalité juridique.

L'article 6, § 4, précise qu'il n'y a pas lieu de considérer comme possédant un établissement stable dans l'un des deux Etats le contribuable de l'autre Etat, qui se borne à traiter des affaires dans le premier Etat par l'intermédiaire d'un véritable courtier ou commissionnaire ou d'une société juridiquement autonome (filiale notamment) ou qui y possède un simple comptoir d'achat.

nijverheids-, handels- of financiële betrekkingen van meer voordelige voorwaarden geniet dan degene die tussen werkelijk onafhankelijke ondernemingen normaal toegestaan zouden geworden zijn (cf. in dezelfde zin : art. 27, § 2, 7e, van de samengeordende wetten betreffende de inkomstenbelastingen). In dergelijk geval zullen de fiscale overheden van de beide contracterende partijen zich verstaan ten einde op een billijke wijze de dubbele belasting van gezegde baten en voordelen te vermijden.

Art. 6.

Dit artikel, dat de vaste inrichting bepaalt, preciseert namelijk de voorwaarden waarin een vertegenwoordiging of een agentschap een dergelijke inrichting uitmaakt.

Bij § 2, 2^e lid, wordt er een speciale beschikking voorzien wat de verzekeringsondernemingen van een van de beide Staten betreft : hun vertegenwoordiging in de andere Staat zal een vaste inrichting uitmaken van het ogenblik af dat de agent, zelfs indien hij niet de macht heeft de onderneming te verbinden, niet uitsluitend zuiver administratieve verrichtingen doet, maar zich wijdt aan een voldoende bedrijvigheid die, rekening houdend met haar aard er haar belangrijkheid, toelaat te aanzien dat de onderneming door tussenkomst van deze agent een gewone handelsbedrijvigheid in deze andere Staat uitoefent.

Volgens artikel 6, § 3, wordt de vaste inrichting van een vennootschap, andere dan op aandelen, evenals een groepering of vennootschap zonder rechtspersoonlijkheid, eveneens aangezien als een vaste inrichting uitmakende geëxploiteerd door ieder der vennoten of leden die onbeperkt verantwoordelijk zijn of die deelnemen aan het bestuur of het beheer van de onderneming. Hieruit volgt dat de winsten verwezenlijkt in één van de beide Staten door de vaste inrichting van een dergelijke vennootschap of een dergelijke groepering, in de mate dat zij toegekend of toekenbaar zijn aan dergelijke vennoten of leden, uitsluitend belastbaar zijn in deze Staat. Wat de inkomsten betreft door stille vennoten of leden, of waarvan de verantwoordelijkheid beperkt is tot hun inbreng, deze zijn belastbaar overeenkomstig artikel 8. Wat België betreft, worden namelijk door deze beschikking bedoeld, de personenvennootschappen met beperkte aansprakelijkheid, de coöperatieve vennootschappen, de vennootschappen in gemeenschappelijke naam, de vennootschappen met eenvoudige geldschieting en de verenigingen of groeperingen zonder rechtspersoonlijkheid.

Artikel 6, § 4, preciseert dat er geen aanleiding toe bestaat te aanzien dat een vaste inrichting in één van de beide Staten bezit, de belastingplichtige van de andere Staat, die er zich toe beperkt in de eerste Staat zaken te doen door middel van een werkelijke makeelaar of commissionair of van een juridisch autonome vennootschap (namelijk een filiaal) of die er een eenvoudig aankoopkantoor bezit.

Art. 7.

Cet article prescrit comme il est de règle dans les conventions de l'espèce — de n'imposer que dans l'Etat du siège de la direction effective de l'entreprise, les revenus de l'exploitation en trafic international d'entreprises de navigation maritime ou aérienne. Cette règle s'applique sans restriction, même si de tels revenus sont réalisés à l'intervention d'un établissement stable situé sur le territoire de l'autre Etat.

Art. 8.

Cet article précise le régime applicable aux revenus de capitaux et autres biens mobiliers corporels. La solution de ce problème s'est heurtée à de sérieuses difficultés eu égard aux divergences profondes existant entre les systèmes d'imposition des bénéfices des sociétés, en vigueur dans chacun des deux Etats contractants. Les textes insérés à cet article sont donc le résultat de compromis jugés acceptables par chacun des deux Etats.

L'article 8, § 1er, détermine le régime applicable aux revenus produits par des valeurs mobilières, créances, prêts ou dépôts ou par la concession de l'usage de biens mobiliers corporels, *investis dans un établissement stable* dont dispose dans l'un des deux Etats un contribuable de l'autre Etat : sauf lorsqu'ils proviennent de cet autre Etat, lesdits revenus sont imposables exclusivement dans l'Etat où est situé l'établissement stable (cf. dans le même sens, régime applicable aux bénéfices industriels et commerciaux de l'établissement stable : art. 5, § 1er).

En dehors de ce cas particulier les dividendes, les revenus de capitaux investis par des associés non actifs dans les sociétés autres que par actions, ainsi que les intérêts, qui ont leur source dans l'un des deux Etats et qui sont attribués à un contribuable de l'autre Etat, ne pourront être soumis à un impôt personnel (impôt complémentaire personnel en Belgique — impôt général et impôt communal sur le revenu, en Suède) que dans celui des deux Etats où le bénéficiaire a son domicile fiscal ; ils pourront, dans l'Etat où ils ont leur source, être soumis aux impôts suivants :

en Belgique, à la taxe mobilière et à la contribution nationale de crise, étant entendu qu'en ce qui concerne les dits dividendes et revenus de capitaux investis, la charge totale de ces impôts ne pourra dépasser celle qui résulte de la législation belge en vigueur à la date de la signature de la convention, à savoir : dividendes de sociétés par actions : contribution nationale de crise 20 p. c. et taxe mobilière 30 p. c. du montant brut de ces dividendes — revenus de capitaux investis : contri-

Art. 7.

Dit artikel schrijft voor zoals het de regel is in deze soort overeenkomsten alleen in de Staat van de zetel van werkelijk bestuur van de onderneming te belasten, de inkomsten van de exploitatie in internationale trafiek van scheepvaart- en luchtvaartondernemingen. Deze regel is zonder beperking van toepassing, zelfs indien dergelijke inkomsten verwezenlijkt zijn door de tussenkomst van een vaste inrichting, gelegen op het grondgebied van de andere Staat.

Art. 8.

Dit artikel preciseert het regime dat van toepassing is op de inkomsten van kapitalen en andere lichamelijke roerende goederen. De oplossing van dit vraagstuk is gestuit op ernstige moeilijkheden ten overstaan van de grondige verschillen die bestaan tussen de belastingssystemen van de winsten der vennootschappen, die in ieder van de beide contracterende Staten van kracht zijn. De in dit artikel ingelaste teksten zijn dus het resultaat van door ieder van de beide Staten aanvaardbaar geachte toegevingen.

Artikel 8, § 1, bepaalt het regime dat van toepassing is op de inkomsten voortgebracht door roerende waarden, schuldvorderingen, leningen of deposito's of door de concessie van het gebruik van lichamelijke roerende goederen, *belegd in een vaste inrichting* waarover in één van de beide Staten een belastingplichtige van de andere Staat beschikt : behoudens wanneer zij voortkomen van deze andere Staat, zijn gezegde inkomsten uitsluitend belastbaar in de Staat waar de vaste inrichting is gelegen (cf. in dezelfde zin regime van toepassing op de nijverheids- en handelswinsten van de vaste inrichting : art. 5, § 1).

Buiten dit bijzonder geval zullen de dividenden, de inkomsten van kapitalen belegd door niet-werkende vennoten in de vennootschappen andere dan op aandelen, evenals de interesten die hun oorsprong hebben in één van de beide Staten en die toegekend zijn aan een belastingplichtige van de andere Staat, slechts onderworpen kunnen worden aan een personele belasting (aanvullende personele belasting in België — algemene belasting en gemeentebelasting op het inkomen, in Zweden) in deze van beide Staten waar de genietter zijn fiscale woonplaats heeft ; zij zullen in de Staat waar zij hun oorsprong hebben onderworpen kunnen worden aan volgende belasting :

in België, aan de mobiliënbelasting en aan de nationale crisisbelasting, met dien verstande dat wat gezegde dividenden en de inkomsten van belegde kapitalen betreft, de totale last van deze belastingen, deze die voortvloeit uit de Belgische wetgeving van kracht op de datum van de ondertekening van de overeenkomst niet zal mogen overtreffen, te weten : dividenden van vennootschappen op aandelen : nationale crisisbelasting 20 t. h. en mobiliënbelasting 30 t. h. van

bution nationale de crise au tarif progressif de 2 à 15 p. c. et taxe mobilière 25 p. c.

en Suède, à l'impôt sur les répartitions, en cas de liquidation de sociétés, au taux maximum (30 p. c.) actuellement fixé par la législation suédoise ou à l'impôt sur les dividendes d'actions au taux maximum de 5 p. c. (au lieu de 20 p. c. suivant la législation suédoise en vigueur à la date de la signature de la convention).

Pour apprécier la portée de ces dispositions, il convient de noter qu'en Suède, les sociétés par actions sont imposées sur l'entière de leurs bénéfices, qu'ils soient ou non distribués. En outre, les dividendes subissent, dans le chef des actionnaires, l'impôt général sur le revenu et l'impôt communal sur le revenu si les intéressés ont leur domicile ou leur résidence en Suède ou l'impôt sur les dividendes d'actions (taux actuel 20 p. c.), perçu par voie de retenue à la source, lorsque les bénéficiaires n'ont ni domicile ni résidence dans ce pays. Même lorsqu'ils sont attribués à des personnes domiciliées et résidant à l'étranger, ces dividendes subissent donc une double taxation : la première, indirecte, par voie de prélèvement sur l'ensemble des bénéfices de la société, et la seconde, directement et obligatoirement prélevé à la source lors du paiement de ces dividendes. En Belgique, par contre, les bénéfices des sociétés par actions sont scindés en deux parties : d'une part, les bénéfices distribués, passibles de la contribution nationale de crise et de la taxe mobilière, et, d'autre part, les bénéfices non distribués, soumis à la taxe professionnelle. Dans l'ensemble, et compte tenu de la divergence des systèmes fiscaux, ces impôts belges correspondent, dans une très large mesure et nonobstant la faculté de retenue de la taxe mobilière sur le coupon de dividende lorsque celui-ci n'est pas décréto payable net d'impôt, à l'impôt général sur le revenu et à l'impôt communal sur le revenu, prélevés en Suède sur l'ensemble du bénéfice social. Par contre, l'impôt suédois sur les dividendes d'actions, qui constitue une sorte d'impôt personnel forfaitaire à charge des actionnaires n'ayant pas leur domicile ou leur résidence en Suède, n'a pas d'équivalence en Belgique puisque ni l'impôt complémentaire personnel, ni aucun autre impôt de nature analogue n'y est perçu sur les dividendes attribués à des « non-habitants » du Royaume.

En ce qui concerne les *intérêts*, non imposés à la source en Suède, des mesures en vue d'éviter leur double imposition seront envisagées par voie d'accord complémentaire, à conclure entre les deux Gouvernements suivant la procédure, prévue à l'article 2, § 2,

het bruto-bedrag van deze dividenden — inkomsten van belegde kapitalen : nationale crisisbelasting tegen progressieve aanslagvoet van 2 tot 15 t. h. en mobiliënbelasting 25 t. h.

in Zweden, aan de belasting op de verdelingen, in geval van liquidatie van vennootschappen, tegen de maximum aanslagvoet (30 t. h.) op het huidig ogenblik vastgesteld door de Zweedse wetgeving of aan de belasting op dividenden van aandelen tegen de maximum aanslagvoet van 5 t. h. (in plaats van 20 t. h. volgens de Zweedse wetgeving van kracht op de datum van de ondertekening van de overeenkomst).

Om de draagwijdte van deze beschikkingen te beoordelen, dient er rekening mede gehouden dat in Zweden de vennootschappen op aandelen belastbaar zijn op het geheel van hun winsten, uitgekeerd of niet. Daarenboven ondergaan de dividenden in hoofde van de aandeelhouders, de algemene belasting op het inkomen en de gemeentebelasting op het inkomen, indien de belanghebbenden hun woonplaats of hun verblijfplaats in Zweden hebben, of de belasting op de dividenden van aandelen (huidige aanslagvoet 20 t. h.), geheven door afhouding aan de bron, indien de genietters noch woonplaats noch verblijfplaats hebben in dit land. Zelfs indien ze toegekend zijn aan in het buitenland woonachtige en verblijvende personen, ondergaan deze dividenden dus een dubbele belasting : de eerste, onrechtstreeks, door voorafname op het geheel der winsten van de vennootschap, en de tweede, rechtstreeks en verplicht voorafgenomen aan de bron bij de betaling van deze dividenden. In België, zijn de winsten van de vennootschappen op aandelen daarentegen gesplitst in twee delen : enerzijds, de uitgekeerde winsten, onderworpen aan de nationale crisisbelasting en de mobiliënbelasting, en, anderdeels, de niet-uitgekeerde winsten, onderworpen aan de bedrijfsbelasting. In het geheel en rekening houdend met het verschil van de fiscale systeem, komen deze Belgische belastingen, in zeer brede maten en niettegenstaande de mogelijkheid van afhouding van de mobiliënbelasting op de dividendcoupon indien deze niet vrij van belasting wordt toegekend, overeen met de algemene belasting op het inkomen en met de gemeentebelasting op het inkomen, in Zweden voorafgenomen op het geheel van de maatschappelijke winst. Daarentegen heeft de Zweedse belasting op de dividenden van aandelen, die een soort forfaitaire personele belasting uitmaakt ten laste van de aandeelhouders die hun woonplaats of hun verblijfplaats niet in Zweden hebben, geen gelijkwaardige in België, omdat er noch de aanvullende personele belasting, noch enige andere belasting van gelijke aard wordt geheven op de dividenden toegekend aan « niet-Rijksinwoners ».

Wat de *interesten* betreft, die in Zweden niet belast worden aan de bron, zullen bij wijze van aanvullend akkoord, te sluiten tussen de twee Regeringen volgens de procedure, voorzien bij artikel 2, § 2, maatregelen overwogen worden om de dubbele belasting er van te

dans le cas où la Suède instaurerait ultérieurement une taxation à la source de ces revenus. En attendant, la Belgique continuera à imposer aux taux actuels les intérêts recueillis en Belgique par des personnes domiciliées ou résidant en Suède.

L'article 8, § 3, précise les critères suivant lesquels doit être déterminée la source des revenus visés à cet article.

Les §§ 4 et 5 de l'article 8 définissent le régime spécial applicable dans certaines conditions aux dividendes qu'une société par actions de l'un des deux Etats (société filiale) attribue à une société par actions de l'autre Etat (société mère) qui possède une participation dominante dans le capital réellement libéré de la première société :

1° *lorsque cette participation est d'au moins 90 p.c.* : les impôts dus sur les dividendes attribués par la société filiale à la société mère dans l'Etat où ces dividendes ont leur *source* seront réduits de la manière suivante :

a) si la société filiale a son domicile fiscal en Suède, ce pays renoncera à l'impôt suédois sur les dividendes d'actions ;

b) si cette société filiale a son domicile fiscal en Belgique, la charge totale constituée par la contribution nationale de crise et la taxe mobilière afférente aux dividendes attribués à la société mère suédoise sera réduite à un montant égal au complément de taxe professionnelle qui serait dû, suivant la législation belge, si ces revenus n'avaient pas été distribués. En d'autres termes, l'ensemble des impôts (taxe professionnelle, contribution nationale de crise et taxe mobilière) frappant les bénéfices de la société filiale belge, diminués du montant distribué aux actionnaires *autres* que la société-mère suédoise, correspondra à la taxe professionnelle calculée sur la même base d'après le tarif progressif applicable aux bénéfices non distribués des sociétés belges par actions. En l'occurrence, la charge globale des impôts belges frappant les bénéfices de la société filiale — abstraction faite des dividendes distribués à des actionnaires autres que la société-mère suédoise — correspondra donc au montant de la taxe professionnelle qui, conformément à l'article 22, § 3, frapperait les mêmes bénéfices s'ils provenaient, non pas d'une filiale juridiquement distincte, mais d'un établissement stable non autonome de la société suédoise (cf. dans le même sens l'art. V, 4°, de la convention belgo-britannique du 27 mars 1953). Ce régime spécial ne sera appliqué que sur demande écrite et

éviter, in het geval Zweden later een taxatie aan de bron van deze inkomsten zou invoeren. In afwachting zal België voortgaan de interesten die in België verkregen worden door in Zweden woonachtige of verblijvende personen, te belasten tegen de huidige aanslagvoeten.

Artikel 8, § 3, preciseert de criteria volgens dewelke de oorsprong moet bepaald worden van de bij dit artikel bedoelde inkomsten.

De §§ 4 en 5 van artikel 8 bepalen het speciaal regiem dat onder zekere voorwaarden van toepassing is op de dividenden die een vennootschap op aandelen van één van beide Staten (filiaal-vennootschap) toekent aan een vennootschap op aandelen van de andere Staat (moeder-vennootschap) welke een overwegende deelname in het werkelijk volgestort kapitaal van de eerste vennootschap heeft :

1° *indien die deelname minstens 90 t. h. bedraagt* : de belastingen verschuldigd op de dividenden toegekend door de filiaal-vennootschap aan de moeder-vennootschap in de Staat waar die dividenden hun bron hebben zullen op de volgende manier verminderd worden :

a) indien de filiaal-vennootschap haar fiscale woonplaats heeft in Zweden, zal dit land afzien van de Zweedse belasting op de dividenden van aandelen ;

b) indien de filiaal-vennootschap haar fiscale woonplaats heeft in België, zal de totale last gevormd door de nationale crisisbelasting en de mobiliënbelasting in verband met de dividenden toegekend aan de Zweedse moeder-vennootschap, verminderd worden tot een bedrag gelijk aan het complement van bedrijfsbelasting dat, volgens de Belgische wetgeving, zou verschuldigd zijn indien die inkomsten niet waren uitgekeerd geworden. In andere woorden, het geheel der belastingen (bedrijfsbelasting, nationale crisisbelasting en mobiliënbelasting) slaande op de winsten van de Belgische filiaal-vennootschap, verminderd met het bedrag uitgekeerd aan de aandeelhouders *andere* dan de Zweedse moeder-vennootschap, zal overeenkomen met de bedrijfsbelasting berekend op dezelfde basis volgens het progressief tarief van toepassing op de niet-uitgekeerde winsten van de Belgische vennootschappen op aandelen. Ter zake, zal de globale last der Belgische belastingen slaande op de winsten van de filiaal-vennootschap — de dividenden uitgekeerd aan aandeelhouders andere dan de Zweedse moeder-vennootschap buiten beschouwing gelaten — dus overeenstemmen met het bedrag der bedrijfsbelasting die, overeenkomstig artikel 22, § 3, op dezelfde winsten zou slaan indien ze zouden voortkomen, niet van een juridisch welonderscheiden filiaal, maar van een niet-autonome

appuyée de toutes justifications utiles à présenter par la société filiale belge, dans les délais prescrits au § 4.

Dans l'éventualité où, par suite d'un relèvement important du tarif de la taxe professionnelle, le régime susvisé n'entraînerait plus aucune réduction d'impôt dans le cas envisagé sub b) ci-avant, les deux Gouvernements pourraient y apporter les adaptations nécessaires, par un accord complémentaire à réaliser, conformément à l'article 2, § 2, par la voie d'échange de notes diplomatiques. Il en serait de même si le taux de l'impôt général sur le revenu des sociétés était, en Suède, relevé d'au moins cinq unités.

2° *lorsque cette participation est d'au moins 50 p. c.*, les impôts exigibles dans l'Etat du *domicile fiscal* de la société-mère, sur les dividendes qui lui sont attribués par la société filiale, seront réduits de la manière suivante :

a) si la société-mère a son domicile fiscal en Belgique, le taux de la taxe mobilière applicable auxdits dividendes (actuellement 12 p. c.) sera réduit à concurrence de l'impôt dû à la source en Suède, c'est-à-dire de 5 unités, lorsque cette société possède une participation atteignant au moins 50 p. c. sans atteindre 90 p. c. du capital de la société filiale suédoise ; lorsque cette participation atteint ou dépasse 90 p. c., aucune réduction de taxe mobilière ne sera accordée en Belgique, la Suède renonçant, en pareil cas, à toute retenue d'impôt à la source sur les dividendes attribués à la société belge (cfr. 1° ci-dessus) ;

b) si la société-mère a son domicile fiscal en Suède, les dividendes qui lui sont attribués par la société filiale belge seront exonérés d'impôt suédois, dans la mesure où cette exonération serait accordée suivant la législation fiscale suédoise, si les deux sociétés avaient leur domicile fiscal en Suède.

L'article 8, § 6, contient toutes précisions utiles quant au mode de détermination du pourcentage de la participation d'une société par actions de l'un des deux Etats dans le capital réellement libéré d'une société par actions de l'autre Etat.

Art. 9.

Le § 1er énonce le principe, généralement admis dans les conventions analogues, de la taxation exclusive dans l'Etat du domicile fiscal du bénéficiaire, des

vaste inrichting van de Zweedse vennootschap (cf. in dezelfde zin artikel V, 4e, van de Belgisch-Britse overeenkomst van 27 Maart 1953). Dit speciaal regime zal slechts van toepassing zijn op schriftelijke aanvraag en gestaafd door alle nuttige bewijsstukken, in te dienen door de Belgische filiaal-vennootschap, binnen de bij § 4 voorgeschreven termijnen.

Bijaldien, ingevolge een belangrijke opvoering van het tarief der bedrijfsbelasting, vorenbedoeld regime geen enkele vermindering van belasting in het sub b) hiervoren bedoeld geval, meer zou opleveren, zouden de twee Regeringen er de nodige aanpassingen kunnen aan brengen, door een aanvullende overeenkomst te verwezenlijken, overeenkomstig artikel 2, § 2, bij wijze van uitwisseling van diplomatieke nota's. Het zou hetzelfde zijn indien de aanslagvoet van de algemene belasting op het inkomen der vennootschappen in Zweden zou worden verhoogd met ten minste vijf eenheden.

2° *wanneer die deelname minstens 50 t. h. bedraagt*, zullen de belastingen eisbaar in de Staat van de fiscale *woonplaats* van de moeder-vennootschap, op de dividendendie haar zijn toegekend door de filiaal-vennootschap, op de volgende manier verminderd worden ;

a) indien de moeder-vennootschap haar fiscale woonplaats heeft in België, zal de aanslagvoet van de mobiliënbelasting van toepassing op gezegde dividendendie (thans 12 t. h.) verminderd worden ten belope van de in Zweden aan de bron verschuldigde belasting, 't is te zeggen met 5 eenheden, indien die vennootschap een deelname bezit welke ten minste 50 t. h. bereikt zonder 90 t. h. te bereiken van het kapitaal van de Zweedse filiaal-vennootschap ; indien die deelname 90 t. h. bereikt of overtreft zal in België geen vermindering van de mobiliënbelasting toegestaan worden, daar, in dergelijk geval, Zweden verzaakt aan iedere afhouding aan de bron op de dividendendie toegekend aan de Belgische vennootschap (cf. 1° hiervoren) ;

b) indien de moeder-vennootschap haar fiscale woonplaats in Zweden heeft, zullen de dividendendie welke haar toegekend worden door de Belgische filiaal-vennootschap vrijgesteld worden van de Zweedse belasting, in de mate dat die vrijstelling zou toegestaan worden volgens de Zweedse fiscale wetgeving, indien beide vennootschappen hun fiscale woonplaats in Zweden hadden.

Artikel 8, § 6, bevat alle nuttige bijzonderheden betreffende de wijze van bepaling van het percentage van de deelname van een vennootschap op aandelen van één van beide Staten in het werkelijk volgestort kapitaal van een vennootschap op aandelen van de andere Staat.

Art. 9.

§ 1 drukt het principe uit, algemeen aangenomen in gelijkaardige overeenkomsten, van de uitsluitende taxatie in de Staat van de fiscale woonplaats van de

redevances et produits provenant de la concession ou de la vente de biens mobiliers incorporels (brevets d'invention, modèles, procédés et formules secrets, droits d'auteurs, etc.) ainsi que des redevances et produits qui rémunèrent globalement l'usage ou la vente connexe de tels biens et de biens mobiliers corporels (par exemple matériel et outillage brevetés).

Conformément à la règle suivie dans les récentes conventions belgo-américaines et belgo-britanniques, ce régime ne sera cependant pas appliqué, lorsque le bénéficiaire de ces redevances ou produits a un établissement stable dans l'Etat où les dits revenus ont leur source ; dans cette éventualité, c'est à ce dernier Etat qu'est attribué le droit exclusif de taxation.

Le § 2 contient des dispositions destinées à prévenir les abus, dans tous les cas où les redevances et produits susvisés excèdent un montant normal et dans le cas particulier où il existe une réelle interdépendance entre l'entreprise débitrice et l'entreprise bénéficiaire de ces revenus. Dans ces éventualités, les autorités fiscales des deux Etats pourront se concerter pour éviter de façon équitable la double imposition des mêmes revenus ; en cas de besoin, elles pourront fixer de commun accord des règles forfaitaires pour la détermination du montant normal des dits produits et redevances.

Art. 10.

Conformément à la règle suivie dans les autres conventions conclues par la Belgique, les rémunérations des administrateurs, commissaires et autres mandataires analogues, de sociétés par actions, seront imposables exclusivement dans l'Etat où se trouve le domicile fiscal de ces sociétés. Toutefois, si les intéressés exercent des fonctions permanentes dans un établissement stable de la société située dans l'autre Etat, les rémunérations normales qu'ils perçoivent de ce chef à charge de l'établissement stable ne seront imposables que dans l'Etat où cet établissement est situé.

Art. 11.

Suivant le § 1er de cet article, les profits de professions libérales et d'autres activités non commerciales, ne seront taxables que dans l'Etat où le contribuable a son domicile fiscal, sauf si, pour l'exercice de son activité lucrative personnelle, il dispose d'un établissement stable dans l'autre Etat. Dans cette dernière éventualité, les revenus provenant de l'activité exercée dans l'autre Etat ne seront imposables que dans cet Etat.

L'article 11, § 2, déroge expressément à cette règle en ce qui concerne les artistes, acteurs, musiciens, pro-

genieter, der retributies en opbrengsten voortkomende van de concessie of van de verkoop van onlichamelijke roerende goederen (uitvindingsbrevetten, modellen, geheime procédés en formules, auteursrechten, enz.) evenals van de retributies en opbrengsten welke globaal het gebruik op de daarmede samengaande verkoop bezoldigen van dergelijke goederen en van lichamelijke roerende goederen (bij voorbeeld gebreveteerd materieel of uitrusting).

Overeenkomstig de regel gevolgd in de recente Belgisch-Amerikaanse en Belgisch-Britse overeenkomsten, zal dit regime nochtans niet van toepassing zijn wanneer de genieter van die retributies of opbrengsten een vaste inrichting heeft in de Staat waar gezegde inkomsten hun bron hebben ; in zulk geval is het deze laatste Staat aan wie het uitsluitend taxatierecht is toegekend.

§ 2 bevat de beschikkingen bestemd om de misbruiken te voorkomen, in alle gevallen waar vorenbedoelde retributies en opbrengsten een normaal bedrag overtreffen en in het bijzonder geval waar er een werkelijke afhankelijkheid bestaat tussen de onderneming-schuldenares en de onderneming-genietster van die inkomsten. In dergelijke gevallen, zullen de fiscale overheden van beide Staten zich kunnen verstaan om op een billijke wijze de dubbele belasting van dezelfde inkomsten te vermijden, zo nodig, zullen zij in gemeen akkoord forfaitaire regels kunnen vaststellen voor de bepaling van het normaal bedrag van gezegde opbrengsten en retributies.

Art. 10.

Overeenkomstig de regel gevolgd in de andere door België gesloten overeenkomsten, zullen de bezoldigingen van de beheerders, commissarissen en andere gelijkaardige mandatarissen van vennootschappen op aandelen, uitsluitend belastbaar zijn in de Staat waar zich de fiscale woonplaats bevindt van die vennootschappen. Nochtans, indien de belanghebbenden bestendige functies uitoefenen in een vaste inrichting van de vennootschap gelegen in de andere Staat, zullen de normale bezoldigingen welke ze uit die hoofde te laste van de vaste inrichting ontvangen slechts belastbaar zijn in de Staat waar die inrichting gelegen is.

Art. 11.

Volgens § 1 van dit artikel, zullen de baten van vrije beroepen en andere niet-commerciële activiteiten slechts belastbaar zijn in de Staat waar de belastingplichtige zijn fiscale woonplaats heeft, behalve zo hij, voor de uitoefening van zijn persoonlijke winstgevendende bedrijvigheid, beschikt over een vaste inrichting in de andere Staat. In dit laatste geval, zullen de inkomsten voortkomende van de bedrijvigheid uitgeoefend in de andere Staat slechts belastbaar zijn in die Staat.

Artikel 11, § 2, wijkt uitdrukkelijk van die regel af wat betreft de kunstenaars, acteurs, muzikanten, beroeps-

fessionnels des sports, etc.; ceux-ci ne seront imposables que dans l'Etat où ils exercent leur activité, même s'ils n'y possèdent pas d'établissement stable.

La notion de l'établissement stable visé ici est la même que celle qui est définie à l'article 6 de la convention.

Art. 12.

Cet article attribue, conformément aux usages internationaux, le droit exclusif de taxation des rémunérations et pensions de fonctionnaires et employés publics à l'Etat qui rémunère les intéressés et dont ceux-ci possèdent la nationalité (cf. dans le même sens, article X, 1, de la convention belgo-américaine).

Sauf accord entre les autorités fiscales des deux pays, cette règle ne s'appliquera pas aux rémunérations payées, soit pour des services se rapportant à une activité industrielle ou commerciale, soit par des établissements publics ou semi-publics. Cette disposition permettra, le cas échéant, de régler sur la base de la réciprocité le cas des agents d'établissements constituant dans un Etat, une administration publique et dans l'autre Etat, un établissement public ou contrôlé par les pouvoirs publics.

Art. 13.

Sans préjudice du régime prévu pour les administrateurs et commissaires de sociétés par actions et pour les fonctionnaires et employés publics, les rémunérations des personnes exerçant une activité lucrative dépendante sont, conformément au § 1er, imposables exclusivement dans l'Etat où cette activité est exercée. Pour l'application de cette règle, les marins et le personnel naviguant des avions sont considérés comme exerçant leur activité dans l'Etat où se trouve le siège de la direction de l'entreprise qui les rémunère.

Le § 2 déroge à cette règle à l'égard desdites personnes qui sont domiciliées dans l'un des deux Etats et qui, pour l'accomplissement de fonctions appointées ou salariées ou service d'un contribuable de cet Etat, séjournent dans l'autre Etat pendant moins de 183 jours au cours de l'année imposable: pourvu que leurs rémunérations ne grèvent pas comme telles les résultats d'une activité lucrative, imposables dans l'autre Etat, ces personnes seront exclusivement soumises à l'impôt dans l'Etat de leur domicile fiscal. Cette disposition — analogue à celle qui fait l'objet de l'article XI, 1, b), et 2, b), de la convention belgo-américaine — concerne essentiellement les représentants de commerce, experts, ingénieurs, monteurs, ou autres personnes engagées par contrat au service d'une entreprise de l'un des deux Etats et qui, ayant leur résidence habituelle dans cet Etat, sont chargées par cette entreprise d'exercer temporairement leur activité dans l'autre Etat.

sportlui, enz.; deze zullen slechts belastbaar zijn in de Staat waar zij hun bedrijvigheid uitoefenen, zelfs indien zij er geen vaste inrichting bezitten.

De notie van de alhier bedoelde vaste inrichting is dezelfde als degene welke bepaald is bij artikel 6 van de overeenkomst.

Art. 12.

Dit artikel kent, overeenkomstig de internationale gewoonten, het uitsluitend recht van taxatie van de bezoldigingen en pensioenen van openbare ambtenaren en bedienden toe aan de Staat die de belanghebbenden bezoldigt en waarvan deze de nationaliteit bezitten (cf. in dezelfde zin, artikel X, 1, van de Belgisch-Amerikaanse overeenkomst).

Behoudens akkoord tussen de fiscale overheden van beide Staten, zal deze regel niet van toepassing zijn op de bezoldigingen betaald, hetzij voor diensten met betrekking tot een nijverheids- of handelsbedrijvigheid, hetzij door openbare of semi-openbare inrichtingen. Deze beschikking zal gebeurlijk toelaten op basis van wederkerigheid het geval te regelen van de agenten van inrichtingen die in een Staat een openbare administratie vormen en in de andere Staat, een openbare of een door de openbare machten gecontroleerde inrichting.

Art. 13.

Onverminderd het regime voorzien voor de beheerders en commissarissen van vennootschappen op aandelen en voor de openbare ambtenaren en bedienden, zijn de bezoldigingen van de personen die een afhankelijke winstgevende bedrijvigheid uitoefenen, overeenkomstig § 1, uitsluitend belastbaar in de Staat waar die bedrijvigheid wordt uitgeoefend. Voor de toepassing van deze regel, worden de zeelieden en het vliegend personeel van de vliegtuigen aangezien als oefenende hun bedrijvigheid uit in de Staat waar zich de bestuurszetel bevindt van de onderneming die hen bezoldigt.

§ 2 wijkt van deze regel af ten opzichte van gezegde personen die woonachtig zijn in één van beide Staten en die, voor het vervullen van bezoldigde of loontrekende functies in dienst van een belastingplichtige van deze Staat, in de andere Staat verblijven gedurende minder dan 183 dagen in de loop van het aanslagjaar: mits hun bezoldigingen niet als dusdanig de resultaten van een in de andere Staat belastbare winstgevende bedrijvigheid bezwaren, zullen deze personen uitsluitend onderworpen worden aan de belasting van de Staat van hun fiscale woonplaats. Die beschikking — analoog met degene welke het voorwerp uitmaakt van artikel XI, 1, b), en 2, b), van de Belgisch-Amerikaanse overeenkomst — betreft voornamelijk de handelsvertegenwoordigers, experten, ingenieurs, monteurs, of andere bij contract aangenomen personen in dienst van een onderneming van één van beide Staten en die, hun gewone verblijfplaats in die Staat hebbende, door die onderneming tijdelijk opgelegd werden hun bedrijvigheid uit te oefenen in de andere Staat.

Le § 3 règle le cas des professeurs de l'enseignement supérieur de l'un des deux Etats, qui séjournent temporairement et au maximum pendant deux ans dans l'autre Etat pour y enseigner : leurs rémunérations ne pourront être soumises à l'impôt que dans le premier Etat, s'ils y avaient auparavant leur domicile fiscal.

Conformément à la pratique habituellement suivie, le § 4, attribue à l'Etat du domicile fiscal des bénéficiaires, le droit exclusif de taxer les pensions — autres que les pensions publiques — ainsi que les rentes viagères.

Art. 14.

Cette disposition tend à favoriser les échanges d'étudiants entre des établissements d'enseignement des deux Etats, ainsi que l'organisation de stages professionnels dans les entreprises de ces Etats.

Art. 15.

Cet article énonce les règles applicables à l'impôt suédois sur la fortune : cet impôt ne pourra être perçu à charge des contribuables de la Belgique, que sur leurs biens immobiliers situés en Suède et sur les éléments de fortune qu'ils auraient investis dans leurs établissements stables situés sur le territoire de ce pays ou dans leurs entreprises de navigation maritime ou aérienne ayant en Suède le siège de leur direction effective.

Bien entendu, ces règles s'appliqueraient à tous autres impôts analogues qui seraient instaurés ultérieurement dans l'un quelconque des deux Etats et auxquels la convention serait étendue en vertu de son article 2, § 2.

Art. 16.

La portée de cet article a déjà été définie ci-avant au commentaire de l'article 3, § 4.

Art. 17.

Cet article dispose que les revenus et les biens dont le régime n'a pas été déterminé aux articles précédents ne sont imposables que dans l'Etat du domicile fiscal de la personne qui bénéficie de ces revenus ou à qui appartiennent ces biens.

Art. 18.

La portée du § 1er, 1er alinéa, a déjà été précisée ci-avant dans les considérations générales sur la prévention de la double imposition. Le § 1er, 2e alinéa, prévoit, en outre, que la Belgique pourra continuer, nonobstant toutes autres dispositions de la convention, à établir l'impôt complémentaire personnel exigible des non-habitants du Royaume qui y disposent d'une habitation

§ 3 regelt het geval van de professors van het noger onderwijs van één van beide Staten, die tijdelijk en ten hoogste gedurende twee jaar in de andere Staat verblijven om er onderricht te geven : hun bezoldigingen zullen slechts in de eerste Staat aan de belasting kunnen onderworpen worden, indien zij er voorheen hun fiscale woonplaats hadden.

Overeenkomstig de gewoonlijk gevolgde praktijk, kent § 4 aan de Staat van de fiscale woonplaats van de genietters het uitsluitend recht toe de pensioenen — andere dan de openbare pensioenen — evenals de lijfrenten te belasten.

Art. 14.

Deze beschikking strekt er toe het uitwisselen van studenten te bevorderen tussen onderwijsinrichtingen van beide Staten, evenals de organisatie van bedrijfsstage in de ondernemingen van deze Staten.

Art. 15.

Dit artikel formuleert de regels van toepassing op de Zweedse belasting op het vermogen : deze belasting zal ten laste van belastingplichtigen van België slechts geïnd kunnen worden op hun onroerende goederen gelegen in Zweden en op de vermogensbestanddelen die zij er zouden belegd hebben in hun vaste inrichtingen gelegen op het grondgebied van dit land of in hun scheepvaart- of luchtvaartondernemingen die in Zweden hun zetel van werkelijk bestuur hebben.

Wel te verstaan, zouden deze regels toegepast worden op alle andere analoge belastingen die later zouden ingevoerd worden in om het even welke van beide Staten en waarop de overeenkomst zou uitgebreid worden krachtens haar artikel 2, § 2.

Art. 16.

De draagwijdte van dit artikel werd reeds hier-voren bepaald bij de commentaar van artikel 3, § 4.

Art. 17.

Dit artikel beschikt dat de inkomsten en de goederen waarvan het regime niet werd bepaald in de voorafgaande artikels slechts belastbaar zijn in de Staat van de fiscale woonplaats van de persoon die geniet van die inkomsten of aan wie die goederen toebehoren.

Art. 18.

De draagwijdte van § 1, 1ste lid, werd reeds hier-voren gepreciseerd in de algemene beschouwingen ter voorkoming van de dubbele belasting. § 1, 2de lid, voorziet, daarenboven, dat België zal kunnen voortgaan, niettegenstaande alle andere beschikkingen van de overeenkomst, de aanvullende personele belasting, eischbaar van de niet-Rijksinwoners die er over een woning

ou y exploitent un établissement quelconque, sur la base d'un minimum de revenu égal à cinq fois la valeur locative des propriétés dont ces contribuables disposent dans notre pays.

Le § 2 règle le cas du transfert de domicile d'un Etat à l'autre dans le courant d'une période d'imposition.

II. — Assistance administrative pour l'établissement et le recouvrement des impôts (art. 19 et 20).

Art. 19.

Cet article règle, dans le même sens que les conventions belgo-américaine et belgo-britannique, les conditions d'échange de renseignements entre les autorités fiscales des deux Etats, non seulement en vue de l'exécution des mesures destinées à éviter ou à tempérer les doubles impositions, mais aussi pour prévenir la fraude et l'évasion fiscale dans le domaine des impôts visés à la convention.

Pourront seuls être communiqués les renseignements dont chaque Etat dispose en vertu de sa législation interne et qui seront nécessaires à l'autre Etat pour lui permettre d'éviter une double imposition ou d'assurer l'application de ses impôts. Par ailleurs, l'un quelconque des deux Etats pourra refuser de communiquer à l'autre Etat des renseignements qui, par leur nature, ne peuvent être obtenus en vertu de la législation fiscale de chacun des deux Etats, qui pourraient révéler un procédé de fabrication, un secret industriel, commercial ou professionnel ou dont la communication serait susceptible de porter atteinte à l'ordre public. En outre, les renseignements échangés ne pourront être révélés à d'autres personnes que celles qui s'occupent de l'établissement et du recouvrement des impôts visés à la convention, ainsi que du règlement des recours y relatifs.

Les renseignements à échanger entre les administrations fiscales seront ainsi limités au strict minimum nécessaire pour assurer l'exécution équitable de la convention (notamment pour permettre à chaque Etat de n'accorder qu'à bon escient des exonérations ou réductions d'impôt) et, le cas échéant, pour éviter des manœuvres préjudiciables à la juste perception de l'impôt dans chaque Etat.

Art. 20.

Cet article règle l'assistance réciproque entre les deux Etats en vue du recouvrement des impôts visés à la convention. Cette assistance sera accordée dans chaque Etat sur requête présentée par l'autre Etat et

beschikken of er een om het even welke inrichting exploiteren, te vestigen op basis van een minimum inkomen gelijk aan vijf maal de huurwaarde van de eigendommen waarover die belastingplichtigen beschikken in ons land.

§ 2 regelt het geval van het overbrengen van de woonplaats van de ene Staat naar de andere, in de loop van een belastbare periode.

II. — Administratieve bijstand voor de vestiging en de invordering van de belastingen (art. 19 en 20).

Art. 19.

Dit artikel regelt, in dezelfde zin als de Belgisch-Amerikaanse en Belgisch-Britse overeenkomsten, de voorwaarden van uitwisseling van inlichtingen tussen de fiscale overheden van beide Staten, niet alleen met het oog op de uitvoering van maatregelen, bestemd om de dubbele belastingen te vermijden of te milderen, maar ook om het fiscaal bedrog en de fiscale ontduiking te voorkomen op het gebied der belastingen bedoeld bij de overeenkomst.

Zullen enkel kunnen medegedeeld worden de inlichtingen waarover iedere Staat beschikt krachtens de interne wetgeving en welke nodig zullen zijn voor de andere Staat om hem toe te laten een dubbele belasting te vermijden of de toepassing van zijn belastingen te verzekeren. Ten andere, om het even welke van beide Staten zal kunnen weigeren inlichtingen aan de andere Staat mede te delen welke, door hun aard, niet kunnen bekomen worden krachtens de fiscale wetgeving van ieder van beide Staten, welke een fabricatieprocédé, een nijverheids-, handels- of bedrijfsgeheim zouden kunnen onthullen of waarvan de mededeling vatbaar zou zijn om de belangen van de openbare orde te schaden. Daarenboven, zullen de uitgewisselde inlichtingen niet kunnen bekend gemaakt worden aan andere personen dan deze die zich bezighouden met het vestigen of het invorderen van de belastingen bedoeld bij de overeenkomst, evenals met het regelen van de er op betrekking hebbende verhalen.

De tussen de fiscale administraties uit te wisselen inlichtingen zullen aldus beperkt worden tot het strikt minimum nodig voor het verzekeren van de billijke uitvoering van de overeenkomst (namelijk om aan iedere Staat toe te laten slechts welbewust vrijstellingen of verminderingen toe te staan), en, eventueel, om nadelige handelingen voor de juiste heffing van de belasting in iedere Staat, te vermijden.

Art. 20.

Dit artikel regelt de wederzijdse bijstand tussen beide Staten met het oog op de invordering van de belastingen bedoeld bij de overeenkomst. Die bijstand zal in iedere Staat toegestaan worden op verzoek inge-

attestant que les impôts à recouvrer sont légalement exigibles. Conformément à la règle habituellement insérée dans les conventions de l'espèce, les dits impôts ne seront pas considérés comme privilégiés dans l'Etat requis, et celui-ci ne sera pas tenu d'appliquer des moyens d'exécution qui ne sont pas prévus par sa législation ou sa réglementation ou par la législation ou la réglementation de l'Etat requérant.

Par ailleurs, lorsqu'il s'agit d'impôts exigibles dans l'un des deux Etats à charge de ressortissants ou personnes morales de l'autre Etat, ce dernier Etat n'accordera son assistance que pour le recouvrement des impôts dont ce contribuable aurait été indûment exonéré dans le premier Etat en raison de l'existence de la convention et des impôts dont il est redevable dans ce premier Etat pour la période pendant laquelle il y a eu sa résidence.

III. — Divers.

Art. 21.

Le § 1er de cet article accorde aux autorités fiscales des deux Etats le pouvoir d'arrêter de commun accord, les règlements d'exécution de la convention. Lesdites autorités pourront, sur la base de cette disposition, régler la procédure à suivre pour l'octroi des exonérations ou réductions d'impôts, l'échange de renseignements et l'assistance réciproque en vue du recouvrement des impôts visés à la convention.

Le § 2 prévoit la consultation entre les autorités fiscales des deux Etats pour résoudre les difficultés qui pourraient surgir dans l'exécution de la convention. Ainsi qu'on l'a déjà signalé ci-dessus (cfr. commentaire de l'art. 1er), il accorde également à ces autorités le pouvoir d'étendre l'application de la convention aux établissements stables que des personnes physiques ou morales ayant leur domicile dans d'autres Etats posséderaient dans l'un des deux Etats contractants.

Le § 3 ouvre une procédure spéciale de revision en faveur du contribuable qui a subi ou est menacé de subir une double imposition interdite par la convention ; la demande en revision, écrite et motivée, pourra être valablement présentée aux autorités fiscales de l'Etat sur le territoire duquel l'intéressé a son domicile fiscal, dans un délai de deux ans prenant cours à la date de la notification ou de la perception à la source de la seconde cotisation.

S'il y a lieu, ladite demande sera examinée de commun accord par les autorités fiscales des deux Etats et celles-ci s'entendront pour éviter la double imposition dans le cadre de la convention.

diend door de andere Staat en verklarende dat de in te vorderen belastingen wettelijk eisbaar zijn. Overeenkomstig de gewoonlijk in dergelijke overeenkomsten ingelaste regel, zullen gezegde inkomsten niet aangezien worden als bevoorrecht in de aangezochte Staat, en deze zal niet gehouden zijn uitvoeringsmiddelen toe te passen welke niet voorzien zijn door zijn wetgeving of zijn reglementering of door de wetgeving of de reglementering van de aanzoekende Staat.

Ten andere, wanneer het gaat om belastingen eisbaar in één van beide Staten ten laste van onderhorigen of rechtspersonen van de andere Staat, zal deze laatste Staat zijn bijstand slechts toestaan voor de invordering van de belastingen waarvan die belastingplichtige ten onrechte zou vrijgesteld zijn geweest in de eerste Staat wegens het bestaan van de overeenkomst en van de belastingen waarvan hij schatplichtige is in die eerste Staat voor de periode gedurende dewelke hij er zijn verblijfplaats heeft gehad.

III. — Verschillende.

Art. 21.

§ 1 van dit artikel verleent aan de fiscale overheden van beide Staten de macht om in gemeen akkoord de uitvoeringsreglementen van de overeenkomst te bepalen. Gezegde overheden zullen, op basis van deze beschikking de procedure kunnen regelen te volgen voor het toekennen van de vrijstellingen of verminderingen van belastingen, het uitwisselen van inlichtingen en de wederzijdse bijstand met het oog op de invordering van de belastingen bedoeld bij de overeenkomst.

§ 2 voorziet de raadpleging tussen de fiscale overheden van beide Staten om de moeilijkheden op te lossen die zouden kunnen voortspruiten uit de uitvoering van de overeenkomst. Zoals men het hierboven reeds heeft aangestipt (cf. commentaar van art. 1), kent het eveneens aan die overheden de macht toe om de toepassing van de overeenkomst uit te breiden tot de vaste inrichtingen welke natuurlijke of rechtspersonen, die hun woonplaats in andere Staten hebben, zouden bezitten, in een van beide contracterende Staten.

§ 3 opent een speciale herzieningsprocedure ten voordele van de belastingplichtige die een door de overeenkomst verboden dubbele belasting heeft ondergaan of er door bedreigd wordt ; de geschreven en gemotiveerde herzieningsaanvraag zal geldig kunnen ingediend worden bij de fiscale autoriteiten van de Staat op wiens grondgebied de belanghebbende zijn fiscale woonplaats heeft, binnen een termijn van twee jaar welke aanvang neemt op de datum van de notificatie of de inning aan de bron van de tweede aanslag.

Indien nodig, zal gezegde aanvraag in gemeen akkoord onderzocht worden door de fiscale overheden van beide staten en deze zullen zich verstaan om de dubbele belasting te vermijden in het kader van de overeenkomst.

Bien entendu, cette procédure spéciale ne préjudicie en rien aux droits de réclamation et de recours ouverts au contribuable par la législation de chaque Etat.

Art. 22.

Suivant le § 1er, la convention ne pourra en aucune manière restreindre les droits et avantages qui appartiennent aux contribuables dans chaque Etat, d'après la législation de cet Etat.

En vertu du § 2, chaque Etat accordera aux personnes physiques qui ont leur domicile fiscal dans l'autre Etat les mêmes exemptions, abattements à la base, déductions, réductions, ou autres avantages que ceux qu'il accorde, en raison de leurs charges de famille, à ses ressortissants n'ayant pas leur domicile fiscal sur son territoire. La législation belge ne faisant en cette matière aucune discrimination entre les nationaux et les ressortissants d'Etats étrangers, ni même entre les personnes qui résident sur son territoire et celles qui résident à l'étranger, cette disposition ne fait que confirmer le régime de droit commun applicable dans notre pays.

Par la disposition figurant au § 3, 1er alinéa, chaque Etat s'engage à ne pas soumettre les ressortissants et personnes morales de l'autre Etat, du chef des impôts faisant l'objet de la convention, à une charge plus élevée que celle qui serait imposée à ses propres ressortissants et personnes morales similaires se trouvant dans les mêmes conditions.

En règle générale, la législation belge relative aux impôts sur les revenus et à la contribution nationale de crise applique aux étrangers le même régime qu'aux ressortissants belges. Il n'est dérogé à cette règle qu'à l'égard des sociétés étrangères par actions, en ce sens que le montant total de leurs bénéfices imposables en Belgique est, quelle que soit l'affectation donnée à ces bénéfices, soumis à la taxe professionnelle au taux fixe de 40 p. c. (éventuellement augmenté de 20 ou de 10 p. c.), tandis que les bénéfices imposables des sociétés par actions ayant en Belgique leur siège social ou leur principal établissement administratif sont soumis, d'une part, à la taxe professionnelle suivant un tarif progressif de 25 à 40 p. c. (éventuellement augmenté de 20 ou de 10 p. c.) sur la partie non distribuée et, d'autre part, à la contribution nationale de crise et à la taxe mobilière sur la partie distribuée aux actions ou parts. Compte tenu du principe énoncé au § 3, 1er alinéa, et de ses modalités spéciales d'application précisées au 2e alinéa de ce paragraphe, la taxe professionnelle frappant en Belgique l'ensemble des bénéfices imposables d'établissements stables de sociétés suédoises par actions devra, par dérogation à notre législation interne, être calculée suivant le tarif progressif susvisé (25 à 40 p. c., plus éventuellement 20 ou 10 p. c.) qui

Wel te verstaan, doet die speciale procedure in niets afbreuk aan het door de wetgeving van iedere Staat aan de belastingplichtige toegekende recht van bezwaar en van verhaal.

Art. 22.

Volgens § 1, zal de overeenkomst in geen enkele manier de rechten en voordelen mogen beperken die toebehoren aan de belastingplichtigen in iedere Staat, volgens de wetgeving van die Staat.

Krachten § 2, zal iedere Staat aan de natuurlijke personen die hun fiscale woonplaats hebben in de andere Staat dezelfde vrijstellingen, abattementen aan de basis, aftrekkingen, verminderingen, of andere voordelen toestaan als deze welke hij toestaat, wegens hun gezinslasten, aan zijn onderhorigen die hun fiscale woonplaats niet op zijn grondgebied hebben. Daar de Belgische wetgeving ter zake geen enkel onderscheid maakt tussen de landgenoten en de onderhorigen van vreemde Staten, zelfs niet tussen de personen die op zijn grondgebied verblijven en degenen die in de vreemde verblijven, bevestigt die beschikking slechts het regime van gemeen recht var. toepassing in ons land.

Door de beschikking voorkomende in § 3, 1ste lid, verbindt iedere Staat er zich toe de onderhorigen en rechtspersonen van de andere Staat, uit hoofde van belastingen welke het voorwerp uitmaken van de overeenkomst, niet te onderwerpen aan een hogere last dan deze die zou opgelegd worden aan zijn eigen onderhorigen en gelijkaardige rechtspersonen die zich in dezelfde voorwaarden bevinden.

In algemene regel, past de Belgische wetgeving betreffende de inkomstenbelastingen en de nationale crisisbelasting hetzelfde regime op de vreemdelingen toe als op de Belgische onderhorigen. Van die regel wordt maar afgeweken ten opzichte van de vreemde vennootschappen op aandelen, in die zin dat het totaal bedrag van hun in België belastbare winsten wat ook de aan die winsten gegeven bestemming weze, onderworpen wordt aan de bedrijfsbelasting tegen de vaste aanslagvoet van 40 t. h. (eventueel verhoogd met 20 of 10 t. h.) terwijl de belastbare winsten van de vennootschappen op aandelen die in België hun maatschappelijke zetel of hun voornaamste administratieve inrichting hebben, onderworpen worden, eensdeels, aan de bedrijfsbelasting volgens een progressief tarief van 25 tot 40 t. h. (eventueel verhoogd met 20 tot 10 t. h.) op het niet-uitgekeerde gedeelte en, anderdeels, aan de nationale crisisbelasting en de mobiliënbelasting op het aan aandelen of delen uitgekeerde gedeelte. Rekening houdend met het principe geformuleerd in § 3, 1ste lid, en met zijn speciale toepassingsmodaliteiten gepreciseerd in het 2e lid van deze paragraaf, zal de bedrijfsbelasting welke in België slaat op het geheel der belastbare winsten van vaste inrichtingen van Zweedse vennootschappen op aandelen, bij afwijking

serait applicable aux mêmes bénéfices s'ils étaient obtenus et mis en réserve par une société belge par actions.

Par ailleurs la législation suédoise actuellement en vigueur assujettit les sociétés étrangères par actions à l'impôt suédois sur la fortune en raison de leurs biens en Suède, alors que les sociétés suédoises similaires ne sont pas passibles de cet impôt. Par application de l'article 22, § 3, et en contre-partie de la concession susvisée faite par la Belgique, la Suède renoncera à la perception dudit impôt sur la fortune à charge des sociétés belges par actions possédant un établissement stable en Suède, aussi longtemps que les sociétés suédoises similaires n'y seront pas soumises.

Art. 23.

Cet article définit les autorités fiscales auxquelles on se réfère dans diverses dispositions de la convention : ces autorités sont, en ce qui concerne chacun des Etats, le Ministre des Finances ou son délégué.

Art. 24.

L'article 7 de la convention règle, pour la période pendant laquelle celle-ci sera en vigueur, le régime applicable aux revenus de l'exploitation, en trafic international, d'entreprises de navigation maritime et aérienne ; la convention du 31 mai 1929 relative à l'imposition des bénéfices de la navigation maritime formant double emploi avec cette disposition, ses effets seront suspendus pendant ladite période.

Art. 25.

La convention entrera en vigueur dès l'échange des instruments de ratification. Elle s'appliquera :

1° aux impôts dus à la source à titre définitif, tels que la contribution nationale de crise et la taxe mobilière belges, sur les revenus normalement attribués à partir du 1er janvier 1953. Toutefois, le régime spécial prévu à l'article 8, § 4, (limitation de la charge globale constituée par la contribution nationale de crise et la taxe mobilière afférentes aux dividendes qu'une société belge par actions attribue à une société suédoise par actions qui détient des actions de la première société représentant au moins 90 p.c. de son capital réellement libéré) ne s'appliquera qu'aux dividendes provenant de bénéfices réalisés pendant des périodes imposables clôturées après la date d'entrée en vigueur de la convention ; il restera donc sans effet sur la taxation des dividendes attribués à partir du 1er janvier 1953, par prélèvement sur les réserves constituées au cours

met onze interne wetgeving, moeten berekend worden volgens vorenbedoeld progressief tarief (25 tot 40 t. h. plus eventueel 20 of 10 t. h.) dat van toepassing zou zijn op dezelfde winsten, indien zij zouden bekomen en gereserveerd zijn door een Belgische vennootschap op aandelen.

Ten andere, de thans van kracht zijnde Zweedse wetgeving onderwerpt de vreemde vennootschappen op aandelen aan de Zweedse belasting op het vermogen wegens hun goederen in Zweden terwijl de gelijkwaardige Zweedse vennootschappen niet aan die belasting onderhevig zijn. Bij toepassing van artikel 22, § 3, en als compensatie van vorenbedoelde door België gedane concessie, zal Zweden afzien van het innen van gezegde belasting op het vermogen ten laste van de Belgische vennootschappen op aandelen die in Zweden een vaste inrichting bezitten, zolang de gelijkwaardige Zweedse vennootschappen er niet aan zullen onderworpen worden.

Art. 23.

Dit artikel duidt de fiscale overheden aan waarnaar verwezen wordt in de verschillende beschikkingen van de overeenkomst : deze overheden zijn, wat ieder der Staten betreft, de Minister van Financiën of zijn afgevaardigde.

Art. 24.

Artikel 7 van de overeenkomst regelt, voor de periode gedurende dewelke dezelfde van kracht zal zijn, het regime van toepassing op de inkomsten uit de exploitatie, in internationale handel, van zeevaart- en luchtvaartondernemingen ; de overeenkomst van 31 Mei 1929, betreffende het belasten van de winsten van de zeevaart, die dubbel gebruik uitmaakt met deze beschikking, zal ophouden uitwerking te hebben gedurende gezegde periode.

Art. 25.

De overeenkomst zal in werking treden vanaf de uitwisseling van de bekrachtigingsoorkonden. Zij zal van toepassing zijn :

1° op de te definitieve titel aan de bron verschuldigde belastingen, zoals de Belgische nationale crisisbelasting en mobiliënbelasting, op de normaal vanaf 1 Januari 1953 toegekende inkomsten. Nochtans, zal het speciaal regime voorzien bij artikel 8, § 4 (beperking van de globale last gevormd door de nationale crisisbelasting en de mobiliënbelasting in verband met dividenden welke een Belgische vennootschap op aandelen toekent aan een Zweedse vennootschap op aandelen die aandelen van de eerste vennootschap bezit welke ten minste 90 t. h. van haar werkelijk volgestort kapitaal vertegenwoordigen) slechts van toepassing zijn op de dividenden voortkomende van winsten verwezenlijkt gedurende belastbare perioden afgesloten na de datum van de inwerkingtreding van de overeenkomst ; het zal dus zonder uitwerking zijn op de taxatie van dividenden toegekend vanaf 1 Januari

de périodes imposables clôturées avant la date d'entrée en vigueur de la convention.

2° en ce qui concerne les impôts obligatoirement perçus par voie de rôles et les impôts sur lesquels des montants sont perçus à la source à titre purement provisionnel (taxe professionnelle belge retenue à la source sur traitements, salaires et pensions, notamment): aux cotisations afférentes à des revenus de périodes imposables clôturées postérieurement au 29 février 1952, sans qu'il puisse en résulter un remboursement d'impôts régulièrement perçus à la source conformément à la législation interne de chaque Etat.

La date du 29 février 1952 a été choisie parce qu'elle constitue en Suède la date extrême de clôture des bilans dont les résultats sont imposables au titre de l'année 1952.

3° aux impôts suédois sur la fortune et sur les biens immobiliers qui feront l'objet de la taxation au titre des années 1953 et suivantes.

Art. 26.

Il résulte de cet article que la convention devra rester en vigueur pendant un minimum de cinq années ; à l'expiration de cette période, elle pourra toutefois être dénoncée par écrit et par la voie diplomatique et elle cessera d'exercer ses effets à l'égard des impositions précisées au dit article.

* * *

Afin de réduire dans toute la mesure du possible les inconvénients d'ordre administratif qui peuvent résulter de l'application rétroactive de la convention à des impôts déjà établis ou perçus à la source, le Gouvernement vous propose d'approuver aussitôt que possible cette convention qui, sans aucun doute, contribuera dans une large mesure à éliminer les obstacles au développement harmonieux des relations économiques entre la Belgique et la Suède.

*Pour le Ministre des Affaires étrangères absent,
Le Ministre du Commerce extérieur,*

J. MEURICE.

Le Ministre des Finances,

A.-E. JANSSEN.

Le Ministre du Commerce extérieur,

J. MEURICE.

1953, door voorafname op de reserves gevormd in de loop van belastbare perioden afgesloten voor de datum van de inwerkingtreding van de overeenkomst.

2° wat de belastingen betreft verplichtend geïnd door middel van kohieren en de belastingen waarop bedragen louter te voorlopige titel aan de bron worden geïnd (namelijk de Belgische bedrijfsbelasting aan de bron afgehouden op wedden, lonen en pensioenen); op de aanslagen welke betrekking hebben op de inkomsten van belastbare perioden afgesloten na 29 Februari 1952, zonder dat er een teruggave kan uit voortspruiten van regelmatig aan de bron geheven belastingen overeenkomstig de interne wetgeving van iedere Staat.

De datum van 29 Februari 1952 werd gekozen omdat hij in Zweden de uiterste datum vormt voor het afsluiten van de balanssen waarvan de resultaten belastbaar zijn ten titel van het jaar 1952.

3° op de Zweedse belastingen op het vermogen en op de onroerende goederen welke het voorwerp van de taxatie zullen uitmaken betreffende de jaren 1953 en volgende.

Art. 26.

Uit dit artikel vloeit voort dat de overeenkomst van kracht zal blijven gedurende een minimum van vijf jaar ; bij het verstrijken van die periode, zal zij nochtans schriftelijk en langs diplomatieke weg kunnen opgezegd worden en zij zal ophouden uitwerking te hebben ten opzichte van de in gezegd artikel aangeduide aanslagen.

* * *

Ten einde in de meeste mate van het mogelijke de administratieve nadelen te verminderen die kunnen voortvloeien uit de retroactieve toepassing van de overeenkomst op reeds gevestigde of aan de bron afgehouden belastingen, stelt de Regering U voor deze overeenkomst die zonder enige twijfel in grote mate zal bijdragen om de hinderpalen tot de harmonische ontwikkeling van de economische betrekkingen tussen België en Zweden uit de weg te ruimen, zo spoedig mogelijk goed te keuren.

*Voor de Minister van Buitenlandse Zaken afwezig,
De Minister van Buitenlandse Handel,*

De Minister van Financiën,

De Minister van Buitenlandse Handel,

Projet de loi portant approbation de la Convention entre la Belgique et la Suède, tendant à éviter les doubles impositions et à régler certaines autres questions en matière d'impôts sur les revenus et sur la fortune, signée à Stockholm, le 1er avril 1953.

BAUDOUIN,
ROI DES BELGES.

A tous, présents et à venir, SALUT.

Sur la proposition de Notre Ministre des Affaires étrangères, de Notre Ministre des Finances et de Notre Ministre du Commerce extérieur,

NOUS AVONS ARRETE ET ARRETONS :

Notre Ministre des Affaires étrangères, Notre Ministre des Finances et Notre Ministre du Commerce extérieur sont chargés de présenter, en Notre nom, aux Chambres législatives, le projet de loi dont la teneur suit :

Article Unique.

La convention entre la Belgique et la Suède tendant à éviter les doubles impositions et à régler certaines autres questions en matière d'impôts sur les revenus et sur la fortune, signée à Stockholm, le 1er avril 1953, sortira son plein et entier effet.

Donné à Bruxelles, le 16 juillet 1953.

BAUDOUIN.

PAR LE ROI :

*Pour le Ministre des Affaires étrangères absent,
Le Ministre du Commerce extérieur,*

J. MEURICE.

Le Ministre des Finances.

A.-E. JANSSEN.

Le Ministre du Commerce extérieur.

J. MEURICE.

Wetsontwerp houdende goedkeuring van de overeenkomst tussen België en Zweden, ter voorkoming van de dubbele belastingen en tot regeling van zekere andere vraagstukken inzake belastingen op de inkomsten en op het vermogen, ondertekend te Stockholm op 1 April 1953.

BOUDEWIJN,
KONING DER BELGEN.

Aan allen, tegenwoordigen en toekomstenden, HEIL.

Op de voordracht van Onze Minister van Buitenlandse Zaken, van Onze Minister van Financiën en van Onze Minister van Buitenlandse Handel,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ :

Onze Minister van Buitenlandse Zaken, Onze Minister van Financiën en Onze Minister van Buitenlandse Handel zijn gelast, in Onze Naam, bij de Wetgevende Kamers het wetsontwerp in te dienen, waarvan de tekst volgt :

Enig Artikel.

De overeenkomst tussen België en Zweden ter voorkoming van de dubbele belastingen en tot regeling van zekere andere vraagstukken in zake belastingen op de inkomsten en op het vermogen, ondertekend te Stockholm op 1 April 1953, zal volkomen uitwerking hebben.

Gegeven te Brussel, 16 Juli 1953.

VAN KONINGSWEGE :

*Voor de Minister van Buitenlandse Zaken afwezig,
De Minister van Buitenlandse Handel,*

De Minister van Financiën,

De Minister van Buitenlandse Handel,

CONVENTION

entre la Belgique et la Suède,
tendant à éviter les doubles impositions
et
à régler certaines autres questions
en matière
d'impôts sur les revenus et sur la fortune,
signée à Stockholm, le 1er avril 1953.

OVEREENKOMST

tussen België en Zweden
ter voorkoming van de dubbele belastingen
en tot regeling
van zekere andere vraagstukken inzake belastingen
op de inkomsten en op het vermogen,
ondertekend op 1 April 1953, te Stockholm.

(VERTALING.)

Convention entre la Belgique et la Suède, tendant à éviter les doubles impositions et à régler certaines autres questions en matière d'impôts sur les revenus et sur la fortune.

Sa Majesté le Roi des Belges et Sa Majesté le Roi de Suède, animés du désir d'éviter les doubles impositions et de régler certaines autres questions en matière d'impôts sur les revenus et sur la fortune, ont décidé de conclure une convention et ont nommé à cet effet pour leurs plénipotentiaires, savoir :

Sa Majesté le Roi des Belges :

Comte Jacques de Lalaing, Son Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire à Stockholm ;

Sa Majesté le Roi de Suède :

Son Ministre d'Etat, M. Dag H.A.C. Hammarskjöld, chargé p.i. du portefeuille des Affaires étrangères,

lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs reconnus en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes :

Article premier.

§ 1er. — La présente convention s'applique aux contribuables de l'un quelconque des Etats contractants, dont certains revenus proviennent du territoire de l'autre Etat ou dont certains biens sont situés sur ce dernier territoire. Les termes « contribuables de l'un quelconque des Etats contractants » et les autres expressions similaires employées dans cette convention s'entendent des personnes physiques ou morales qui ont leur domicile fiscal dans l'un des deux Etats.

§ 2. — Pour l'application de cette convention, le territoire de la Belgique comporte exclusivement le territoire métropolitain de cet Etat.

Article 2.

§ 1er. — La présente convention détermine les règles applicables aux impôts suivants :

A. — Pour la Belgique :

- 1er la contribution foncière ;
- 2° la taxe mobilière ;
- 3° la taxe professionnelle ;
- 4° la contribution nationale de crise ;
- 5° la taxe spéciale sur le produit de la location du droit de chasse, de pêche ou de tenderie ;
- 6° l'impôt complémentaire personnel.

Overeenkomst tussen België en Zweden ter voorkoming van de dubbele belastingen en tot regeling van zekere andere vraagstukken inzake belastingen op de inkomsten en op het vermogen.

Zijne Majesteit de Koning der Belgen en Zijne Majesteit de Koning van Zweden, bezielde met de wens de dubbele belastingen te vermijden en zekere andere vraagstukken inzake belastingen op de inkomsten en op het vermogen te regelen, hebben besloten een overeenkomst te sluiten en hebben daartoe als hun gevolmachtigden benoemd, te weten :

Zijne Majesteit de Koning der Belgen :

Graaf Jacques de Lalaing, Zijn Buitengewone Gezant en Gevolmachtigd Minister te Stockholm ;

Zijne Majesteit de Koning van Zweden :

Zijn Minister van State, de Heer Dag H.A.C. Hammarskjöld, a.i. belast met de portefeuille van Buitenlandse Zaken,

die, na elkander te hebben kennisgegeven van hun in goede en behoorlijke vorm bevonden volmachten, over de volgende beschikkingen overeengekomen zijn :

Artikel 1.

§ 1. — Deze overeenkomst is van toepassing op de belastingplichtigen van de ene of andere van de Contracterende Staten, waarvan zekere inkomsten voortkomen uit het grondgebied van de andere Staat of waarvan zekere goederen op dit laatste grondgebied gelegen zijn. Door de uitdrukking « belastingplichtigen van de ene of andere van de Contracterende Staten » en de andere in deze overeenkomst gebruikte gelijkaardige uitdrukkingen worden verstaan de natuurlijke- of rechtspersonen die hun fiscale woonplaats in een van beide Staten hebben.

§ 2. — Voor de toepassing van deze overeenkomst, omvat het grondgebied van België uitsluitend het grondgebied van het moederland van deze Staat.

Artikel 2.

§ 1. — Deze overeenkomst bepaalt de regels die van toepassing zijn op de volgende belastingen :

A. — Voor België :

- 1° de grondbelasting ;
- 2° de mobiliënbelasting ;
- 3° de bedrijfsbelasting ;
- 4° de nationale crisisbelasting ;
- 5° de speciale belasting op de opbrengst van de verhuring van het jacht-, vis- en vogelvangrecht ;
- 6° de aanvullende personele belasting.

B. — Pour la Suède :

- 1° l'impôt général sur le revenu (den statliga inkomstskatten);
- 2° l'impôt sur les dividendes d'actions (kupongskatten);
- 3° l'impôt sur les revenus non distribués (ersättningskatten);
- 4° l'impôt sur les répartitions (utskiftningsskatten);
- 5° l'impôt d'Etat sur la fortune (den statliga förmögenhetsskatten);
- 6° l'impôt communal sur le revenu (den kommunala inkomstskatten);
- 7° l'impôt communal sur les biens immobiliers (den kommunala fastighetsskatten);
- 8° les taxes sur les avantages et privilèges spéciaux (bevillningsavgifterna för särskilda förmåner och rättigheter).

Les impôts énumérés au présent paragraphe comprennent tous montants en principal, accroissements, additionnels, intérêts, frais et autres accessoires, au profit de l'Etat, des provinces et des communes.

§ 2. — Cette convention s'appliquera également à tous autres impôts de nature analogue, qui seront établis après sa signature, dans le territoire de l'un des Etats contractants, sur le revenu, sur la fortune, sur des éléments du revenu ou de la fortune ou sur l'accroissement de fortune.

Si des modifications à certaines règles d'application de la convention sont reconnues opportunes, soit dans le cas d'une extension visée à l'alinéa précédent, soit en raison de changements n'effectuant pas les principes généraux de la législation fiscale de l'un des Etats contractants, tels qu'ils ont été pris en considération pour l'élaboration de la présente convention, les ajustements nécessaires feront l'objet d'accords complémentaires à réaliser dans l'esprit de la convention par voie d'échange de notes diplomatiques.

Article 3.

§ 1er — Aux fins de la présente convention, le domicile fiscal d'une personne physique se trouve dans l'Etat où elle a son foyer permanent d'habitation ou dans lequel elle réside de façon durable.

Lorsque l'application de cette règle permet de conclure à l'existence simultanée d'un domicile fiscal dans chacun des Etats contractants, le domicile fiscal est situé dans celui des deux Etats avec lequel ladite personne entretient les relations personnelles et économiques les plus étroites ou, si ce dernier critère ne permet

B. — Voor Zweden :

- 1° de algemene belasting op het inkomen (den statliga inkomstskatten);
- 2° de belasting op de dividenden van aandelen (kupongskatten);
- 3° de belasting op de niet-uitgekeerde inkomsten (ersättningsskatten);
- 4° de belasting op de verdelingen (utskiftningsskatten);
- 5° de Staatsbelasting op het vermogen (den statliga förmögenhetsskatten);
- 6° de gemeentebelasting op het inkomen (den kommunala inkomstskatten);
- 7° de gemeentebelasting op de onroerende goederen (den kommunala fastighetsskatten);
- 8° de taxes op de speciale voordelen en voorrechten (bevillningsavgifterna för särskilda förmåner och rättigheter).

De in deze paragraaf opgesomde belastingen omvatten alle bedragen in hoofdsom, verhogingen, opcentimes, interesten, kosten en andere bijhorigheden, ten bate van de Staat, de provincies en de gemeenten.

§ 2. — Deze overeenkomst zal eveneens van toepassing zijn op alle andere gelijkaardige belastingen, die na de ondertekening, in het grondgebied van één van de contracterende Staten op het inkomen, op het vermogen, op bestanddelen van het inkomen of van het vermogen of op de vermogensaccessen zullen worden gevestigd.

Indien wijzigingen aan zekere toepassingsregels van de overeenkomst gepast geacht worden, hetzij in het geval van een uitbreiding zoals bedoeld in het voorgaande lid, hetzij om reden van veranderingen, die de algemene principes van de fiscale wetgeving van één van de Contracterende Staten niet aantasten, zoals deze in aanmerking zijn genomen voor de uitwerking van onderhavige overeenkomst, zullen de nodige aanpassingen het voorwerp uitmaken van aanvullende akkoorden, te verwezenlijken in de geest van de overeenkomst, door uitwisseling van diplomatieke nota's.

Artikel 3.

§ 1. — Voor de toepassing van deze overeenkomst bevindt de fiscale woonplaats van een natuurlijke persoon zich in de Staat waar hij zijn permanente woonstede heeft of in dewelke hij op een bestendige manier verblijft.

Wanneer de toepassing van deze regel toelaat te besluiten tot het gelijktijdig bestaan van een fiscale woonplaats in ieder van de Contracterende Staten, is de fiscale woonplaats gelegen in deze van beide Staten met dewelke gezegde persoon de nauwste persoonlijke en economische betrekkingen onderhoudt of, indien dit

pas de résoudre le problème, dans l'Etat contractant dont cette personne est ressortissante ; si elle est à la fois ressortissante des deux Etats contractants ou si elle n'est ressortissante d'aucun de ceux-ci, les autorités fiscales des deux Etats se concerteront dans chaque cas individuel.

§ 2. — Le domicile fiscal des personnes qui sont en service sur des moyens de transports internationaux et qui n'ont ni foyer permanent d'habitation ni résidence durable dans l'un des Etats contractants est situé dans celui des deux Etats où se trouve le siège de la direction effective de l'entreprise.

§ 3. — Le domicile fiscal des personnes morales se trouve dans l'Etat où est situé le siège de la direction effective.

§ 4. — Le domicile fiscal des successions indivises se trouve dans l'Etat où le défunt avait son domicile fiscal au moment du décès.

Article 4.

§ 1er. — Les revenus des biens immobiliers, ainsi que les profits résultant de l'aliénation de tels biens, ne sont imposables que dans l'Etat où ces biens sont situés.

Les revenus des biens immobiliers s'entendent non seulement de ceux qui proviennent de la gestion, de la jouissance ou de l'exploitation directe de biens immobiliers, y compris les mines, gisements et toutes autres ressources naturelles, mais aussi de ceux qui sont obtenus, à quelque titre que ce soit, par la location, l'affermage ou toute autre concession du droit de jouissance ou d'exploitation desdits biens, des droits de chasse, de pêche, de tenderie et d'autres droits analogues.

§ 2. — Lorsque les revenus et profits visés au § 1er du présent article sont obtenus dans l'un quelconque des Etats contractants par une entreprise mentionnée à l'article 5, exploitée par un contribuable de l'autre Etat contractant, leur montant imposable doit, sur demande présentée par le bénéficiaire avant l'établissement de l'impôt, être déterminé comme s'ils provenaient d'un établissement stable de cette entreprise situé dans le premier Etat. Nonobstant cette disposition, le montant des revenus soumis aux impôts mentionnés à l'article 2, § 1er, A, 1°, 4° et 6° et B, 7°, de la présente convention pourra toutefois être déterminé forfaitairement suivant la législation de l'Etat où les biens sont situés.

Article 5.

§ 1er. — Pour autant qu'ils ne constituent pas des revenus mentionnés aux articles 4, 7, 8, 9 et 11 de la

laatste criterium niet toelaat het vraagstuk op te lossen, in de contracterende Staat, waarvan deze persoon een onderhorige is ; indien hij tezelfdertijd onderhorige is van de twee contracterende Staten of indien hij geen onderhorige is van één van beide, zullen de belasting-autoriteiten van beide Staten zich in ieder afzonderlijk geval verstaan.

§ 2. — De fiscale woonplaats van de personen die in dienst zijn op internationale transportmiddelen en die noch een permanente woonstede noch een bestendige verblijfplaats in één van de contracterende Staten hebben, is gelegen in deze van beide Staten waar zich de zetel van de werkelijke leiding van de onderneming bevindt.

§ 3. — De fiscale woonplaats van de rechtspersonen bevindt zich in de Staat waar de zetel van de werkelijke leiding is gelegen.

§ 4. — De fiscale woonplaats van de onverdeelde nalatenschappen bevindt zich in de Staat waar de afgestorvene op het ogenblik van het overlijden zijn fiscale woonplaats had.

Artikel 4.

§ 1. — De inkomsten uit onroerende goederen, evenals de baten die voortvloeien uit de vervreemding van dergelijke goederen, zijn slechts belastbaar in de Staat waar deze goederen zijn gelegen.

Onder de inkomsten uit onroerende goederen worden niet alleen verstaan deze die voortkomen van het beheer, het genot of de rechtstreekse exploitatie van onroerende goederen, met inbegrip van de mijnen, erts-lagen en alle andere natuurlijke hulpbronnen, maar ook deze die, uit welken hoofde ook, bekomen worden door de verhuring, de verpachting of iedere andere concessie van het recht op het genot of de exploitatie van gezegde goederen, van het jacht-, vis- en vogelvangrecht en andere gelijkaardige rechten.

§ 2. — Wanneer de in § 1 van dit artikel bedoelde inkomsten en baten bekomen worden in gelijk welke van de contracterende Staten door een in artikel 5 vermelde onderneming, die geëxploiteerd wordt door een belastingplichtige van de andere contracterende Staat, moet het belastbaar bedrag er van, op door de genietervóór de vestiging van de belasting voorgelegde vraag, worden bepaald alsof ze voortkwamen van een in de eerste Staat gelegen vaste inrichting van deze onderneming. Niettegenstaande deze beschikking zal het bedrag van de inkomsten, onderworpen aan de belastingen vermeld bij artikel 2, § 1, A, 1°, 4° en 6° en B, 7° van deze overeenkomst, nochtans op forfaitaire wijze kunnen bepaald worden volgens de wetgeving van de Staat waar de goederen gelegen zijn.

Artikel 5.

§ 1. — Voor zover ze geen bij de artikelen 4, 7, 8, 9 en 11, van deze overeenkomst vermelde inkomsten

présente convention, les revenus d'entreprises industrielles, commerciales, artisanales et autres analogues, exploitées par des contribuables de l'un des Etats contractants, ne sont imposables dans l'autre Etat que si ces activités sont exercées au moyen d'un établissement stable situé dans cet autre Etat. Dans cette éventualité, les revenus produits par l'établissement stable, y compris les profits résultant de son aliénation totale ou de l'aliénation d'éléments investis dans cet établissement, ne sont imposables que dans cet autre Etat.

§ 2. — Dans l'éventualité visée au § 1er, les revenus produits par l'établissement stable s'entendent des revenus de l'ensemble des opérations traitées à l'intervention de l'établissement ou affectant des éléments investis dans celui-ci. Ces revenus comprennent notamment :

1° tous profits et avantages qui n'auraient pas normalement été consentis à des tiers et qui sont accordés par l'établissement stable, directement ou indirectement, sous quelque forme et par quelque moyen que ce soit, à l'entreprise, à ses dirigeants, actionnaires, associés ou autres participants, ou à des personnes ayant avec eux des intérêts communs ;

2° les redevances allouées par l'établissement stable à l'entreprise dont il dépend, en contrepartie de l'usage de biens mobiliers corporels ou incorporels, sauf dans la mesure où elles correspondent à la quote-part normalement imputable à cet établissement dans des charges normales réellement assumées de ce fait par l'entreprise.

Pour la détermination desdits revenus, il est tenu compte, non seulement des charges qui grèvent réellement et directement leur acquisition et leur conservation, y compris celles qui sont visées in fine du 2° ci-avant, mais aussi de la quote-part normalement imputable à l'établissement stable dans les autres frais normaux de direction et d'administration générales exposés pour l'ensemble de l'entreprise par le siège de direction effective. Cette dernière quote-part ne peut toutefois excéder dix pour cent du montant des revenus nets de l'établissement stable ; dans des cas spéciaux, elle peut exceptionnellement atteindre vingt pour cent, moyennant accord entre les autorités fiscales des deux Etats contractants.

§ 3. — A défaut de comptabilité régulière ou d'autres éléments probants permettant de déterminer le montant effectif des revenus produits par l'établissement stable visé aux §§ 1er et 2, ce montant est évalué à la quote-part du revenu de l'ensemble de l'entreprise, qui peut équitablement être attribuée à cet établissement, suivant les règles de ventilation à arrêter de commun accord entre les autorités fiscales des deux Etats contractants.

uitmaken, zijn de inkomsten van nijverheids-, handels-, ambachts- en andere gelijkaardige ondernemingen, geëxploiteerd door belastingplichtigen van één van de contracterende Staten, slechts in de andere Staat belastbaar zo deze activiteiten uitgeoefend worden door middel van een in deze andere Staat gelegen vaste inrichting. In dergelijk geval zijn de door de vaste inrichting voortgebrachte inkomsten, met inbegrip van de baten voortkomende van haar totale vervreemding of van de vervreemding van in deze inrichting belegde bestanddelen, slechts in deze andere Staat belastbaar.

§ 2. — In het bij § 1 bedoeld geval, worden onder de door de vaste inrichting voortgebrachte inkomsten bedoeld, de inkomsten van het geheel der verrichtingen gedaan door tussenkomst van de inrichting of slaande op bestanddelen die er in belegd zijn. Deze inkomsten omvatten namelijk :

1° alle baten en voordelen die normaal niet aan derden zouden toegestaan zijn geweest en die, rechtstreeks of onrechtstreeks, onder welke vorm en door welk middel ook, door de vaste inrichting toegestaan worden aan de onderneming, aan haar leiders, aandeelhouders, vennoten, of andere deelgenoten, of aan personen die met hem gemeenschappelijke belangen hebben ;

2° de retributies door de vaste inrichting aan de onderneming, waarvan ze afhangt, toegekend, als vergoeding voor het gebruik van lichamelijke of onlichamelijke roerende goederen, behalve in de mate dat ze overeenstemmen met het aandeel dat normaal aan deze inrichting aanrekenbaar is in de normale lasten die door dit gebruik werkelijk door de onderneming worden gedragen.

Voor het bepalen van gezegde inkomsten wordt niet alleen rekening gehouden met de lasten die werkelijk en rechtstreeks het verkrijgen en het behouden er van bezwaren, met inbegrip van deze die bedoeld zijn in fine van 2° hierboven, maar ook met het aandeel in de andere normale kosten van algemene leiding en beheer gedaan door de zetel van de werkelijke leiding, voor het geheel van de onderneming en dat normaal aan de vaste inrichting aanrekenbaar is. Dit laatste aandeel mag nochtans tien ten honderd van de netto-inkomsten van de vaste inrichting niet overschrijden ; in speciale gevallen mag het uitzonderlijk twintig ten honderd bereiken, mits akkoord tussen de belastingautoriteiten van de twee contracterende Staten.

§ 3. — Bij gebrek aan regelmatige boekhouding of andere bewijskrachtige elementen, die toelaten het werkelijk bedrag te bepalen van de inkomsten, voortgebracht door de vaste inrichting bedoeld bij §§ 1 en 2, wordt dit bedrag geraamd op het aandeel van het inkomen van het geheel der onderneming, dat billijkheidswijze aan deze inrichting mag toegekend worden volgens de tussen de belastingautoriteiten van beide Contracterende Staten te bepalen regels van omdeling.

En ce qui concerne l'établissement stable d'une entreprise d'assurances, l'impôt peut toujours être établi, dans l'Etat où est situé cet établissement, sur un montant de revenu déterminé forfaitairement conformément à la législation de cet Etat, en raison des primes brutes encaissées par l'entreprise à l'intervention dudit établissement.

§ 4. — Aucune part des bénéfices réalisés par l'entreprise d'un contribuable de l'un des Etats contractants ne peut être attribuée à un établissement stable de cette entreprise situé dans l'autre Etat, en raison du simple achat de matières ou produits dans cet autre Etat pour le compte de ladite entreprise. Aucune dépense ou charge grevant directement ou indirectement ce simple achat ne pourra être imputée sur les bénéfices de l'établissement stable.

§ 5. — Nonobstant les dispositions du § 1er du présent article, les profits et avantages qu'une entreprise exploitée par un contribuable de l'un des Etats contractants retire, directement ou indirectement et sous une forme quelconque, d'une entreprise exploitée par un contribuable de l'autre Etat contractant peuvent être imposés dans cet autre Etat, lorsqu'ils auraient dû normalement accroître les revenus de la seconde entreprise et lorsqu'ils ont été acquis par la première parce qu'elle a bénéficié, dans leurs relations industrielles, commerciales ou financières, de conditions plus favorables que celles qui auraient normalement été faites entre des entreprises effectivement indépendantes. Dans cette éventualité, les autorités fiscales des deux Etats contractants se concerteront en vue d'éviter de façon équitable la double imposition desdits profits et avantages.

Article 6.

§ 1er. — Pour l'application de la présente convention, sont considérés comme des établissements stables, les sièges de direction effective, les fabriques, les ateliers, les succursales, les magasins, les bureaux, les laboratoires, les comptoirs, les dépôts, ainsi que toutes autres installations de caractère productif affectées de façon durable à l'exercice d'activités lucratives indépendantes.

§ 2. — Une représentation ou agence permanente constitue également un établissement stable, lorsque l'agent fait habituellement usage d'un pouvoir général lui permettant d'engager l'entreprise par la négociation, la souscription ou l'acceptation de contrats ou lorsque l'entreprise dispose sur le territoire de l'Etat où est établie l'agence, de stocks ou dépôts de matières

Wat de vaste inrichting van een verzekeringsonderneming betreft, kan de belasting steeds in de Staat waar deze inrichting gelegen is gevestigd worden op een bedrag van inkomsten dat, overeenkomstig de wetgeving van deze Staat, forfaitair wordt bepaald naar rato van de bruto-premies geïnkasseerd door de onderneming door tussenkomst van gezegde inrichting.

§ 4. — Geen enkel deel van de winsten verwezenlijkt door de onderneming van een belastingplichtige van één van de Contracterende Staten, mag toegekend worden aan een vaste inrichting van deze onderneming gevestigd in de andere Staat, uit hoofde van de eenvoudige aankoop van goederen of producten in deze andere Staat voor rekening van gezegde onderneming. Geen enkele uitgave of last die rechtstreeks of onrechtstreeks deze eenvoudige aankoop bezwaart zal kunnen aangerekend worden op de winsten van de vaste inrichting.

§ 5. — Niettegenstaande de beschikkingen van § 1 van dit artikel, kunnen de baten en voordelen, welke een onderneming geëxploiteerd door een belastingplichtige van een van de contracterende Staten, rechtstreeks of onrechtstreeks en onder om het even welke vorm haalt uit een onderneming geëxploiteerd door een belastingplichtige van de andere contracterende Staat, in deze andere Staat belast worden, indien ze normaal de inkomsten van de tweede onderneming hadden moeten verhogen en indien zij door de eerste bekomen werden omdat zij, in hun nijverheid-, handels- of financiële betrekkingen genoten heeft van meer voordelige voorwaarden dan deze die normaal zouden bestaan hebben tussen werkelijk onafhankelijke ondernemingen. In dit geval zullen de belastingautoriteiten van de twee contracterende Staten zich verstaan om de dubbele belasting van gezegde baten en voordelen op een billijke manier te vermijden.

Artikel 6.

§ 1. — Voor de toepassing van deze overeenkomst worden als vaste inrichtingen aangezien, de zetels van werkelijk bestuur, de fabrieken, de werkplaatsen, de bijhuizen, de magazijnen, de burelen, de laboratoria, de kantoren, de depots, evenals alle andere installaties met productief karakter die op een bestendige wijze aangewend worden voor de uitoefening van onafhankelijke winstgevendende activiteiten.

§ 2. — Een vertegenwoordiging of een blijvend agentschap maken eveneens een vaste inrichting uit, indien de agent gewoonlijk gebruik maakt van een algemene machtiging die hem toelaat de onderneming te verbinden door de onderhandeling, de onderschrijving of de aanvaarding van contracten of, indien de onderneming op het grondgebied van de Staat waar

ou produits régulièrement affectés à l'exécution de commandes recueillies par cette agence.

En ce qui concerne les entreprises d'assurances exploitées par un contribuable de l'un des deux Etats, leur représentation dans l'autre Etat constitue toute-fois un établissement stable dès l'instant où l'agent, même s'il n'a pas le pouvoir d'engager l'entreprise, n'effectue pas exclusivement des opérations purement administratives, mais se livre à une activité suffisante, eu égard à sa nature et à son importance, pour permettre de considérer l'entreprise comme exerçant par l'intermédiaire de cet agent une activité commerciale habituelle dans cet autre Etat.

§ 3. — L'établissement stable d'une société autre que par actions, et notamment d'une société belge de personnes à responsabilité limitée, ainsi que d'un groupement ou société de personnes sans personnalité juridique, est considéré comme constituant également un établissement stable exploité par chacun des associés ou membres indéfiniment responsables ou participant à la direction ou à la gestion de l'entreprise.

§ 4. — N'implique pas *ipso facto* la possession d'un établissement stable dans l'un des Etats contractants le fait qu'un contribuable de l'autre Etat :

1° entretient des relations d'affaires dans le premier Etat, par l'intermédiaire d'un courtier ou commissionnaire *bona fide* et agissant comme tel dans le cadre de son activité normale ou par l'entremise d'une société juridiquement distincte (filiale par exemple) ;

2° possède dans le premier Etat, même sous la forme d'une installation permanente, un comptoir dont l'activité se borne à l'achat de matières ou produits pour le compte de ce contribuable.

Article 7.

Les revenus de l'exploitation en trafic international d'entreprise de navigation maritime ou aérienne — y compris ceux qui proviennent de la vente de billets de passage — ne sont imposables que dans celui des deux Etats contractants sur le territoire duquel se trouve le siège de la direction effective de l'entreprise.

Article 8.

§ 1°. — Lorsqu'ils sont produits par des valeurs mobilières, créances, prêts ou dépôts, faisant partie du capital réellement investi dans un établissement stable situé dans l'un des Etats contractants et lorsqu'ils n'ont pas leur source dans l'autre Etat, les revenus de

het agentschap gelegen is, beschikt over stocks of depots van goederen of producten die regelmatig bestemd zijn voor de uitvoering van door dit agentschap ontvangen bestellingen.

Wat de verzekeringsondernemingen betreft, geëxploiteerd door een belastingplichtige van een van de beide Staten, maakt hun vertegenwoordiging in de andere Staat nochtans een vaste inrichting uit van het oogenblik dat de agent, zelfs indien hij niet over de macht beschikt om de onderneming te verbinden, niet uitsluitend administratieve handelingen uitvoert, maar zich overlaat tot een bedrijvigheid die rekening gehouden met haar aard en haar belangrijkheid, voldoende is om te kunnen aanzien dat de onderneming door tussenkomst van deze agent een gewone handelsbedrijvigheid in deze andere Staat uitoefent.

§ 3. — De vaste inrichting van een vennootschap andere dan op aandelen, en namelijk van een Belgische personenvennootschap met beperkte aansprakelijkheid, evenals van een groepering of personenvennootschap zonder rechtspersoonlijkheid, wordt beschouwd als eveneens een vaste inrichting uitmakende, welke geëxploiteerd wordt door ieder der vennoten of leden die onbeperkt verantwoordelijk zijn of deelnemen aan de leiding of aan het beheer van de onderneming.

§ 4. — Brengt niet *ipso facto* het bezit van een vaste inrichting in één der verdragsluitende Staten mede het feit dat een belastingplichtige van de andere Staat :

1° zakenrelaties in de eerste Staat onderhoudt, door bemiddeling van een makelaar of een *bona fide* commissionnaire en handelende aldus in het kader van zijn normale bedrijvigheid of door tussenkomst van een juridisch wel onderscheiden vennootschap (filiaal bijvoorbeeld) ;

2° in de eerste Staat, zelfs onder de vorm van een blijvende inrichting, een kantoor bezit waarvan de bedrijvigheid zich beperkt tot de aankoop van goederen of producten voor de rekening van die belastingplichtige.

Artikel 7.

De inkomsten van de exploitatie in internationaal trafiek van een onderneming van zee- of luchtvaart — met inbegrip van deze die voortkomen van de verkoop van reisbiljetten — zijn slechts belastbaar in deze van de beide contracterende Staten op het grondgebied waarvan zich de zetel van de werkelijke leiding van de onderneming bevindt.

Artikel 8.

§ 1. — Wanneer zij voortgebracht worden door roerende waarden, schuldvorderingen, leningen of deposito's, die deel uitmaken van het kapitaal dat werkelijk is belegd in een vaste inrichting, gelegen in één der contracterende Staten, en indien zij hun oorsprong niet

capitaux mobiliers obtenus par cet établissement ne sont imposables que dans le premier Etat. Cette règle s'applique dans les mêmes conditions aux redevances obtenues par un tel établissement en contrepartie de la concession d'usage de biens mobiliers corporels.

§ 2. — En dehors de l'éventualité mentionnée au § 1er du présent article, les dividendes ou autres revenus d'actions, les revenus de parts sociales attribués, dans les sociétés autres que par actions — y compris les sociétés belges de personnes à responsabilité limitée — aux associés non visés à l'article 6, § 3, ainsi que les intérêts, ne sont imposables à une taxe quelconque ayant le caractère d'un impôt personnel, tel l'impôt complémentaire personnel en Belgique, l'impôt général et l'impôt communal sur le revenu en Suède, que dans celui des deux Etats où le bénéficiaire de ces revenus a son domicile fiscal.

Cette disposition ne fait pas obstacle à la perception :

1° en Belgique, de la contribution nationale de crise et de la taxe mobilière sur les dits revenus ayant leur source dans cet Etat et attribués à des contribuables de la Suède ;

2° en Suède, de l'impôt sur les dividendes d'actions et de l'impôt sur les répartitions, en raison desdits revenus ayant leur source dans cet Etat et attribués à des contribuables de la Belgique.

Toutefois, en dehors de l'éventualité visée au § 1er et sans préjudice de l'application du § 4 du présent article, la charge totale de la contribution nationale de crise et de la taxe mobilière qui frappent en Belgique les dividendes et autres revenus d'actions ainsi que certains revenus de parts sociales dans les sociétés autres que par actions, et le taux de l'impôt suédois sur les répartitions, ne pourront excéder, suivant le cas, la charge ou le taux qui résulte respectivement de la législation fiscale belge et de la législation fiscale suédoise, en vigueur à la date de la signature de la présente convention ; d'autre part, l'impôt suédois sur les dividendes d'actions ne pourra être perçu à un taux supérieur à cinq pour cent.

En cas d'instauration par la Suède, après signature de la présente convention, d'un impôt dû à la source sur les intérêts, les Gouvernements des deux Etats contractants se concerteront en vue d'éviter, par voie d'accord complémentaire à réaliser suivant la procédure prévue à l'article 2, § 2, dernier alinéa, de cette convention, la double imposition de ces revenus.

hebben in de andere Staat, zijn de inkomsten uit roerende kapitalen, bekomen door deze inrichting, slechts belastbaar in de eerste Staat. Deze regel is in dezelfde voorwaarden van toepassing op de retributies door een dergelijke inrichting als tegenprestatie bekomen wegens de concessie van het gebruik van lichamelijke roerende goederen.

§ 2. — Buiten het bij § 1 van dit artikel vermeld geval, zijn de dividenden of andere inkomsten van aandelen, de inkomsten van maatschappelijke delen, die in de vennootschappen andere dan op aandelen — met inbegrip van de Belgische personenvennootschappen met beperkte aansprakelijkheid — toegekend worden aan de niet bij artikel 6, § 3, bedoelde vennoten, evenals de interesten, in een welkdanige belasting die het karakter van een personele belasting heeft, zoals de aanvullende personele belasting in België, de algemene belasting en de gemeentebelasting op het inkomen in Zweden, slechts belastbaar in deze van beide Staten waar de genietende van deze inkomsten zijn fiscale woonplaats heeft.

Deze beschikking verzet zich niet tegen de inning :

1° in België, van de nationale crisisbelasting en van de mobiliënbelasting op gezegde inkomsten die hun oorsprong hebben in deze Staat en toegekend worden aan belastingplichtigen van Zweden ;

2° in Zweden, van de belasting op de dividenden van aandelen en de belasting op de verdelingen, op gezegde inkomsten die hun oorsprong hebben in deze Staat en toegekend werden aan belastingplichtigen van België.

Buiten het bij § 1 bedoelde geval en onverminderd de toepassing van § 4 van dit artikel, zullen nochtans, volgens het geval, de totale last van de nationale crisisbelasting en van de mobiliënbelasting die in België geheven worden op de dividenden en andere inkomsten van aandelen evenals op sommige inkomsten van maatschappelijke delen in de vennootschappen andere dan op aandelen, en de aanslagvoet van de Zweedse belasting op de verdelingen de last of de aanslagvoet niet mogen overtreffen die respectievelijk voortvloeit uit de Belgische fiscale wetgeving en de Zweedse fiscale wetgeving, van kracht op de datum van de ondertekening van deze overeenkomst ; anderdeels zal de Zweedse belasting op de dividenden van aandelen niet mogen geïnd worden tegen een aanslagvoet hoger dan vijf ten honderd.

Ingeval van instelling door Zweden, na de ondertekening van deze overeenkomst, van een belasting verschuldigd bij de bron op de interesten, zullen de regeringen van beide contracterende Staten zich verstaan om de dubbele taxatie van deze inkomsten te vermijden door middel van aanvullend akkoord, te verwezenlijken volgens de procedure voorzien bij artikel 2, § 2, laatste lid, van deze overeenkomst.

§ 3. — Pour l'application des §§ 1er et 2 du présent article, la source des dividendes ou autres revenus d'actions, des revenus de parts sociales dans les sociétés autres que par actions, et des intérêts d'obligations ou autres titres d'emprunts, se trouve dans l'Etat du domicile fiscal de la société ou autre personne morale débitrice de ces revenus ; la source des intérêts de créances, prêts ou dépôts se trouve dans l'Etat où est situé l'établissement stable qui supporte la charge des intérêts ou, à défaut d'un tel établissement, dans l'Etat du domicile fiscal du contribuable débiteur de ces intérêts.

§ 4. — Lorsqu'une société par actions ayant son domicile fiscal dans l'un des Etats contractants à la propriété effective et permanente d'actions ou parts représentant au moins nonante pour cent du capital réellement libéré d'une société par actions ayant son domicile fiscal dans l'autre Etat :

1° si la première société a son domicile fiscal en Belgique, l'impôt suédois sur les dividendes d'actions ne sera pas perçu sur les dividendes attribués par la seconde société auxdites actions ou parts appartenant à la première société ;

2° si la première société a son domicile fiscal en Suède, la charge totale des impôts belges exigibles sur les revenus attribués par la seconde société auxdites actions ou parts appartenant à la première société sera réduite à un montant égal au complément de taxe professionnelle qui serait dû, suivant la législation belge, si lesdits revenus n'avaient pas été distribués.

L'application du présent paragraphe sera subordonnée à la condition que la société débitrice des dividendes en fasse la demande par écrit et fournisse toutes justifications nécessaires en sus de sa déclaration générale annuelle et, en tout cas, avant toute attribution ou mise en paiement de ses dividendes.

Dans l'éventualité où, en raison d'un relèvement important du tarif de la taxe professionnelle, le complément de taxe professionnelle visé au 2° du présent paragraphe ne serait plus inférieur au montant total de la taxe mobilière et de la contribution nationale de crise afférentes aux mêmes revenus suivant la législation belge, les Gouvernements des deux Etats contractants se concerteraient en vue d'apporter les adaptations nécessaires à ce paragraphe, suivant la procédure prévue à l'article 2, § 2, dernier alinéa de cette convention. La même mesure s'appliquerait dans l'éventualité où le taux de l'impôt général sur le revenu des sociétés, tel qu'il existe à la date de la signature

§ 3. — Voor de toepassing van de §§ 1 en 2 van dit artikel, bevindt zich de bron van de dividenden of andere inkomsten van aandelen, van de inkomsten van maatschappelijke delen in de vennootschappen andere dan op aandelen, en van interesten van obligaties of andere titels van leningen, in de Staat van de fiscale woonplaats van de vennootschap of andere rechtspersoon, schuldenares van deze inkomsten ; de bron van de interesten van schuldvorderingen, leningen of deposito's bevindt zich in de Staat waar de vaste inrichting, die de last van de interesten draagt, gelegen is of, bij gebrek aan een dergelijke inrichting, in de Staat van de fiscale woonplaats van de belastingschuldige die deze interest verschuldigd is.

§ 4. — Wanneer een vennootschap op aandelen, die haar fiscale woonplaats in één van de contracterende Staten heeft, de werkelijke en blijvende eigendom heeft van aandelen of delen die minstens negentig ten honderd van het werkelijk volgestort kapitaal vertegenwoordigen van een vennootschap op aandelen welke haar fiscale woonplaats in de andere Staat heeft:

1° zal, indien de eerste vennootschap haar fiscale woonplaats in België heeft, de Zweedse belasting op de dividenden van aandelen niet geïnd worden op de dividenden toegekend door de tweede vennootschap aan gezegde aandelen of delen die aan de eerste vennootschap toebehoren ;

2° zal, indien de eerste vennootschap haar fiscale woonplaats in Zweden heeft, de totale last van de Belgische belastingen, eisbaar op de inkomsten die toegekend worden door de tweede vennootschap aan gezegde aandelen of delen welke toebehoren aan de eerste vennootschap, verminderd worden tot een bedrag dat gelijk is aan het complement van bedrijfsbelasting dat volgens de Belgische wetgeving zou verschuldigd zijn, indien gezegde inkomsten niet waren uitgekeerd.

De toepassing van deze paragraaf zal ondergeschikt zijn aan de voorwaarde dat de vennootschap, schuldenares van de dividenden, er de schriftelijke aanvraag toe doe en alle nodige bewijsstukken levere benevens haar jaarlijkse algemene aangifte en, in ieder geval, vóór iedere toekenning of betaalbaarstelling van haar dividend.

In het geval dat, wegens een belangrijke verhoging van het tarief van de bedrijfsbelasting het bij 2° van deze paragraaf bedoeld complement van bedrijfsbelasting niet meer lager zou zijn dan het totaal bedrag van de mobiliënbelasting en de nationale crisisbelasting die volgens de Belgische wetgeving op dezelfde inkomsten slaan, zouden de Regeringen van beide contracterende Staten zich verstaan om aan deze paragraaf de nodige aanpassingen toe te brengen, volgens de procedure voorzien bij artikel 2, § 2, laatste lid, van deze overeenkomst. Dezelfde maatregel zou toegepast worden in geval de aanslagvoet van de algemene belasting op het inkomen van de vennootschappen, zoals hij be-

de la présente convention, serait relevé en Suède d'au moins cinq unités.

§ 5. — Lorsqu'une société par actions ayant son domicile fiscal dans l'un des Etats contractants a la propriété effective et permanente d'actions ou parts représentant au moins cinquante pour cent du capital réellement libéré d'une société par actions ayant son domicile fiscal dans l'autre Etat, la double imposition des dividendes qui lui sont attribués par cette dernière société sera évitée comme suit :

1° si la première société a son domicile fiscal en Belgique, le taux de la taxe mobilière applicable aux-dits dividendes suivant la législation belge sera réduit de cinq unités, sauf dans le cas visé au § 4, 1°, du présent article ;

2° si la première société a son domicile fiscal en Suède, ces dividendes y seront exonérés d'impôts, dans la mesure où cette exonération serait accordée suivant la législation fiscale suédoise si les deux sociétés avaient leur domicile fiscal dans cet Etat.

§ 6. — Pour l'application des §§ 4 et 5 du présent article, une société sera considérée comme ayant la propriété effective et permanente des actions ou parts d'une autre société qui ont été, sous une forme quelconque et sans interruption, sa propriété exclusive et inconditionnelle pendant toute la durée de l'exercice social de cette autre société. Si des actions ou parts de cette autre société sont la propriété effective et permanente d'une tierce société se trouvant sous la dépendance ou sous le contrôle de la première société, celle-ci sera considérée comme ayant également la propriété effective et permanente d'une quotité desdites actions ou parts qui correspond proportionnellement à sa participation effective et permanente dans le capital de ladite tierce société.

§ 7. — Lorsqu'une société par actions ayant son domicile fiscal dans l'un des deux Etats contractants retire des bénéfices ou des revenus de source situées dans l'autre Etat, il ne peut être établi dans ce dernier Etat, en raison de l'absence ou de l'insuffisance de distribution des bénéfices de cette société, aucun impôt supplémentaire sur les bénéfices non distribués.

Article 9.

§ 1er. — Les redevances et autres produits de la concession, par un contribuable de l'un des Etats contractants à un contribuable de l'autre Etat, de l'usage de biens mobiliers incorporels, tels que les brevets d'invention, modèles, procédés et formules secrets,

staat op de datum van de ondertekening van deze overeenkomst, in Zweden zou verhoogd worden met minstens vijf eenheden.

§ 5. — Wanneer een vennootschap op aandelen, die haar fiscale woonplaats heeft in één van de contracterende Staten, de werkelijke en blijvende eigendom heeft van aandelen of delen die ten minste vijftig ten honderd vertegenwoordigen van het werkelijk volgestort kapitaal van een vennootschap op aandelen welke haar fiscale woonplaats in de andere-Staat heeft, zal de dubbele belasting van de dividenden die haar toegekend worden door deze laatste vennootschap als volgt vermeden worden :

1° indien de eerste vennootschap haar fiscale woonplaats in België heeft, zal de aanslagvoet van de mobiliënbelasting, die volgens de Belgische wetgeving van toepassing is op gezegde dividenden, verminderd worden met vijf eenheden, behalve in het geval bedoeld bij § 4, 1°, van dit artikel ;

2° indien de eerste vennootschap haar fiscale woonplaats in Zweden heeft, zullen deze dividenden er vrijgesteld worden van belastingen in de mate dat deze vrijstelling volgens de Zweedse wetgeving zou worden toegestaan indien beide vennootschappen hun fiscale woonplaats in deze Staat hadden.

§ 6. — Voor de toepassing van §§ 4 en 5 van dit artikel zal een vennootschap aangezien worden als hebbende de werkelijke en permanente eigendom van de aandelen of delen van een andere vennootschap die, onder om het even welke vorm en zonder onderbreking, haar uitsluitende en onvoorwaardelijke eigendom zijn geweest gedurende gans de duur van het boekjaar van deze andere vennootschap. Indien aandelen of delen van deze andere vennootschap de werkelijke en effectieve eigendom zijn van een derde vennootschap die van de eerste vennootschap afhangt of zich onder haar controle bevindt, zal deze aangezien worden als hebbende eveneens de werkelijke en effectieve eigendom van een quotiteit van gezegde aandelen of delen, die proportioneel overeenkomt met haar werkelijke en effectieve deelname in het kapitaal van gezegde derde vennootschap.

§ 7. — Indien een vennootschap op aandelen die haar fiscale woonplaats in een van beide contracterende Staten heeft, winsten of inkomsten haalt uit in de andere Staat gelegen bronnen, kan in deze andere Staat, uit hoofde van de afwezigheid of van de ontoereikendheid van uitkering van winsten van deze vennootschap, geen aanvullende belasting gevestigd worden op de niet-uitgekeerde winsten.

Artikel 9.

§ 1. — De retributies en andere opbrengsten van de concessie, door een belastingplichtige van een van de contracterende Staten aan een belastingplichtige van de andere Staat, van het gebruik van onlichamelijke roerende goederen, zoals de uitvindingsoctrooien, mo-

marques de fabrique et autres droits analogues, ainsi que les droits d'auteur et de reproduction, ne sont imposables que dans l'Etat où se trouve le domicile fiscal du bénéficiaire. Toutefois, lorsque le bénéficiaire de ces redevances ou produits possède un établissement stable dans l'autre Etat, lesdits revenus ne sont imposables que dans cet autre Etat.

Ces dispositions s'appliquent également aux produits de la vente de biens mobiliers incorporels mentionnés au premier alinéa du présent paragraphe, ainsi qu'aux produits et redevances qui rémunèrent globalement l'usage ou la vente connexe de tels biens et de biens mobiliers corporels.

§ 2. — Par dérogation aux règles énoncées au § 1er, les redevances et produits y mentionnés peuvent être imposés dans l'Etat sur le territoire duquel est située l'entreprise qui en supporte la charge, lorsque et dans la mesure où ces produits ou redevances excèdent un montant normal, compte tenu des usages commerciaux, de la valeur intrinsèque des biens visés audit paragraphe et du rendement effectif produit par l'usage de ces biens.

Lorsque l'entreprise visée au 1er alinéa du présent paragraphe est, en fait, sous la dépendance ou sous le contrôle de l'entreprise bénéficiaire des revenus ou vice-versa ou encore lorsque ces deux entreprises sont, en fait, sous la dépendance ou sous le contrôle d'une tierce entreprise ou d'entreprises juridiquement distinctes, mais dépendant d'un même groupe, le montant normal des redevances ou produits s'entend du montant nécessaire pour couvrir progressivement jusqu'à l'expiration de la durée de la concession, la quote-part normalement imputable à la première entreprise, dans le coût — augmenté d'un profit normal — de l'acquisition, du perfectionnement et de la conservation de ces biens par l'entreprise bénéficiaire des revenus.

L'exonération du montant normal des redevances ou produits visé au présent paragraphe peut être subordonnée à la communication, soit par le bénéficiaire des revenus, soit par l'autorité fiscale de l'Etat où se trouve le domicile fiscal de ce bénéficiaire, de toutes justifications nécessaires pour déterminer ce montant. Dans des cas spéciaux où la production de justifications précises se heurterait à des difficultés, les autorités fiscales des deux Etats contractants se concerteront en vue d'éviter de façon équitable la double imposition des mêmes revenus ; à cette fin, elles pourront fixer de commun accord des règles forfaitaires pour la détermination du montant normal des produits et redevances.

dellen, geheime formules en procédé's, fabrieksmerken en andere gelijkaardige rechten, evenals de auteurs- en reproductierechten, zijn slechts belastbaar in de Staat waar zich de fiscale woonplaats van de genietster bevindt. Nochtans, indien de genietster van deze retributies op opbrengsten in de andere Staat een vaste inrichting bezit, zijn gezegde inkomsten slechts belastbaar in die andere Staat.

Deze beschikkingen zijn eveneens van toepassing op de opbrengsten van de verkoop van onlichamelijke roerende goederen vermeld in het eerste lid van deze paragraaf, evenals op de opbrengsten en retributies die globaal het gebruik of de samenhangende verkoop van dergelijke goederen en lichamelijke roerende goederen bezoldigen.

§ 2. — Bij afwijking van de in § 1 vermelde regels, kunnen de erin vermelde retributies en opbrengsten belast worden in de Staat op wiens grondgebied de onderneming, die er de last zal van dragen, gevestigd is, indien en in de mate dat deze opbrengsten of retributies een normaal bedrag overschrijden, rekening gehouden met de handelsgebruiken, met de intrinsieke waarde van de bij gezegde paragraaf bedoelde goederen en met het werkelijk door het gebruik van deze goederen opgebrachte rendement.

Indien een bij het 1ste lid van deze paragraaf bedoelde onderneming, in feite afhangt van of onder de contrôle staat van de onderneming, genietster van de inkomsten, of vice-versa of nog indien die twee ondernemingen, in feite, afhangen of onder de contrôle staan van een derde onderneming of van juridisch wel onderscheiden ondernemingen, maar afhankelijk van eenzelfde groep, verstaat men door het normaal bedrag van de retributies of opbrengsten het bedrag nodig om tot het einde van de duur van de concessie progressief het aandeel te dekken dat normaal aanrekenbaar is op de eerste onderneming, in de kostprijs — vermeerderd met een normale winst — van de verwerving, de volmaking en de bewaring van die goederen door de onderneming, genietster der inkomsten.

De vrijstelling van het normaal bedrag van de retributies of opbrengsten bedoeld in deze paragraaf kan ondergeschikt gemaakt worden aan de mededeling, hetzij door de genietster van de inkomsten, hetzij van de fiscale overheid van de Staat waar zich de fiscale woonplaats bevindt van die genietster, van alle nodige bewijsstukken voor het bepalen van dit bedrag. In bijzondere gevallen waar het voorleggen van nauwkeurige bewijsstukken op moeilijkheden zou stuiten, zullen de fiscale overheden van beide contracterende Staten zich verstaan teneinde op billijke wijze de dubbele belasting van dezelfde inkomsten te vermijden ; te dien einde zullen zij in gemeen akkoord forfaitaire regels kunnen vaststellen voor de bepaling van het normaal bedrag van de opbrengsten en retributies.

Article 10.

Les rémunérations attribuées à leurs administrateurs, commissaires, liquidateurs et autres mandataires analogues, par des sociétés par actions ayant leur domicile fiscal dans l'un des Etats contractants ne sont imposables que dans cet Etat. Toutefois, si des rémunérations normales sont allouées auxdites personnes en raison de fonctions permanentes exercées dans un établissement stable situé dans l'autre Etat et si leur charge est supportée par cet établissement stable, elles ne sont imposables que dans cet autre Etat.

Article 11.

§ 1er. — Les revenus de professions libérales et autres activités lucratives indépendantes non visées aux articles 5 à 7, 9 et 10 de la présente convention, qui sont exercées par des contribuables de l'un des Etats contractants, ne sont imposables dans l'autre Etat que si, pour l'exercice de leur activité lucrative personnelle, ces personnes disposent d'un établissement stable dans cet autre Etat. Dans cette éventualité, les revenus provenant de l'activité exercée dans ce dernier Etat ne sont imposables que dans cet Etat.

§ 2. — Nonobstant toutes autres dispositions de la présente convention, les revenus qu'un contribuable de l'un quelconque des Etats contractants obtient dans l'autre Etat en y organisant ou en y exploitant des spectacles, divertissements ou jeux quelconques ou en s'y produisant personnellement en public en qualité d'artiste, acteur, musicien, professionnel du sport ou dans une autre activité similaire, ne sont imposables que dans cet autre Etat, même si ce contribuable n'y possède pas d'établissement stable.

Article 12.

Les traitements, salaires, retraites, pensions de veuves et d'orphelins et autres allocations ou avantages appréciables en argent, alloués à ses ressortissants, par l'un des deux Etats ou par l'une de ses subdivisions politiques, directement ou à l'intervention de fonds créés à cette fin, en raison de services ou d'emplois publics actuels ou antérieurs, ne sont imposables que dans cet Etat. Sauf accord, dans des cas particuliers et sous condition de réciprocité, entre les autorités fiscales des deux Etats, cette disposition ne s'applique pas aux revenus qui sont payés en raison de services actuels ou antérieurs, rendus à des organismes publics se livrant à une activité industrielle ou commerciale ou à des établissements juridiquement autonomes constitués ou contrôlés par l'un des deux Etats ou par l'une de ses subdivisions politiques.

Artikel 10.

De bezoldigingen toegekend aan hun beheerders, commissarissen, vereffenaars en andere gelijkaardige mandatarissen, door vennootschappen op aandelen die hun fiscale woonplaats hebben in een van de contracterende Staten, zijn slechts in die Staat belastbaar. Nochtans, indien normale bezoldigingen aan gezegde personen worden toegekend wegens het uitoefenen van bestendige functies in een vaste inrichting gelegen in de andere Staat en indien de last er van door die vaste inrichting wordt gedragen, zijn zij slechts in die andere Staat belastbaar.

Artikel 11.

§ 1. — De inkomsten van vrije beroepen en andere onafhankelijke winstgevende bedrijvigheden niet bedoeld bij de artikelen 5 tot 7, 9 en 10 van deze overeenkomst, welke uitgeoefend worden door belastingplichtigen van één van de contracterende Staten, zijn in de andere Staat slechts belastbaar indien, voor de uitoefening van hun persoonlijke winstgevende bedrijvigheid, deze personen in die andere Staat over een vaste inrichting beschikken. In zulk geval zijn de inkomsten welke voortkomen van de in die laatste Staat uitgeoefende bedrijvigheid slechts belastbaar in die Staat.

§ 2. — Niettegenstaande alle andere beschikkingen van deze overeenkomst zijn de inkomsten welke een belastingplichtige van een der contracterende Staten behaalt in de andere Staat door er om het even welke vertoningen, vermakelijkheden of spelen in te richten of uit te baten of door er persoonlijk in het publiek op te treden in hoedanigheid van artist, acteur, muzikant, beroepssportman of in een andere gelijkaardige bedrijvigheid, slechts belastbaar in die andere Staat, zelfs indien deze belastingplichtige er geen vaste inrichting bezit.

Artikel 12.

De wedden, lonen, pensioenen, weduwen- en wezenpensioenen en andere in geld uitdrukbare vergoedingen of voordelen, door één der beide Staten of door één van zijn politieke onderverdelingen, rechtstreeks of door tussenkomst van te dien einde opgerichte fondsen, toegekend uit hoofde van huidige of vroegere openbare diensten of betrekkingen aan zijn onderhorigen, zijn slechts in die Staat belastbaar. Behalve akkoord, in bijzondere gevallen en onder voorwaarde van wederkerigheid, tussen de fiscale overheden van beide Staten, is deze beschikking niet van toepassing op de inkomsten welke betaald worden uit hoofde van huidige en vroegere diensten, verstrekt aan openbare organismen die zich bezighouden met een nijverheids- of handelsbedrijvigheid of aan juridisch autonome inrichtingen opgericht of gecontroleerd door één van beide Staten of door één van zijn politieke onderverdelingen.

Article 13.

§ 1er. — En dehors des éventualités visées aux articles 10 et 12 de la présente convention, les rémunérations quelconques des personnes exerçant une activité lucrative dépendante ne sont imposables que dans l'Etat où cette activité est exercée.

Pour l'application de cette disposition, les personnes qui sont en service, en trafic international, sur des moyens de transports maritimes ou aériens, sont considérées comme exerçant leur activité dans l'Etat où se trouve le siège de la direction effective de l'entreprise.

§ 2. — Toutefois une personne physique ayant son domicile fiscal dans l'un des deux Etats n'est pas imposable dans l'autre Etat en raison des rémunérations relatives à une activité lucrative dépendante, non visée à l'article 11, § 2, qu'elle a exercée dans cet autre Etat, si, dans le cours de l'année imposable :

1° elle n'a séjourné dans ce dernier Etat que pendant une ou plusieurs périodes n'excédant pas au total 183 jours, et

2° son activité a été exercée en qualité de préposé ou de mandataire d'une personne physique ou morale, contribuable du premier Etat, et

3° lesdites rémunérations n'ont pas grevé comme telles les résultats d'une activité lucrative, imposables dans l'autre Etat.

§ 3. — Les rémunérations quelconques des professeurs qui séjournent temporairement dans l'un des deux Etats pour y enseigner, pendant une période n'excédant pas deux ans, dans une université ou dans une autre institution d'enseignement supérieur, ne sont imposables que dans l'autre Etat si les intéressés y avaient leur domicile fiscal avant le commencement de ladite période.

§ 4. — Les pensions, autres que celles visées à l'article 12 de la présente convention, et les rentes viagères ne sont imposables que dans l'Etat du domicile fiscal des bénéficiaires.

Article 14.

Les sommes payées par des personnes physiques ou morales, contribuables de l'un des Etats contractants, pour couvrir les frais d'entretien, d'instruction ou de formation professionnelle d'étudiants, apprentis et stagiaires commerciaux séjournant temporairement dans l'autre Etat à l'effet d'y recevoir, à horaire plein, l'instruction ou une formation professionnelle, ne sont pas imposables dans cet autre Etat.

Artikel 13.

§ 1. — Buiten de bij de artikelen 10 en 12 van deze overeenkomst voorziene gevallen, zijn de om het even welke bezoldigingen van de personen die een afhankelijke winstgevende bedrijvigheid uitoefenen slechts belastbaar in de Staat waar die bedrijvigheid wordt uitgeoefend.

Voor de toepassing van deze beschikking worden de personen die in dienst zijn, in internationaal trafiek op zee- en luchtvervoermiddelen, beschouwd alsdat ze hun bedrijvigheid uitoefenen in de Staat waar zich de zetel van de werkelijke leiding der onderneming bevindt.

§ 2. — Nochtans is een natuurlijke persoon die zijn fiscale woonplaats heeft in één van beide Staten niet belastbaar in de andere Staat uit hoofde van de bezoldigingen betreffende een afhankelijke winstgevende bedrijvigheid, niet bedoeld bij artikel 11, § 2, welke hij in die andere Staat heeft uitgeoefend, indien, in de loop van het belastbaar jaar :

1° hij in die laatste Staat slechts heeft verbleven gedurende één of meerdere perioden die in totaal 183 dagen niet overtreffen, en

2° zijn bedrijvigheid werd uitgeoefend in hoedanigheid van aangestelde of mandataris van een natuurlijke- of rechtspersoon, belastingplichtige van de eerste Staat, en

3° gezegde bezoldigingen als dusdanig de in de andere Staat belastbare resultaten van een winstgevende bedrijvigheid niet hebben bezwaard.

§ 3. — De om het even welke bezoldigingen van de professoren die tijdelijk in één van beide Staten verblijven om er gedurende een periode welke twee jaar niet overtreft te onderwijzen aan een universiteit of in een andere instelling van hoger onderwijs, zijn slechts belastbaar in de andere Staat indien de belanghebbenden er hun fiscale woonplaats hadden vóór het begin van gezegde periode.

§ 4. — De pensioenen, andere dan die bedoeld bij artikel 12 van deze overeenkomst, en de lijfrenten zijn slechts belastbaar in de Staat van de fiscale woonplaats van de genietters.

Artikel 14.

De sommen betaald door natuurlijke- of rechtspersonen, belastingplichtigen van een van de contracterende Staten, om de kosten voor onderhoud, onderricht of bedrijfsopleiding van studenten, leerjongens en handelsstagiaires te dekken die tijdelijk in de andere Staat verblijven met het doel er, tegen volledige uurrooster, onderricht of bedrijfsopleiding te verkrijgen, zijn niet belastbaar in die andere Staat.

Article 15.

L'impôt d'Etat sur la fortune mentionné à l'article 2, § 1er, B, 5°, et tout autre impôt analogue auquel la convention sera étendue en vertu dudit article 2, § 2, ne s'appliqueront :

1° aux biens immobiliers visés à l'article 4, que dans l'Etat où ces biens sont situés ;

2° aux autres éléments de fortune investis dans des établissements stables ou dans des entreprises mentionnées à l'article 7, que dans l'Etat où sont imposables les revenus provenant de l'activité exercée dans ces établissements ou dans ces entreprises.

Article 16.

Lorsque, suivant les dispositions de la présente convention, un contribuable de l'un des Etats contractants a droit à l'exonération ou à une réduction d'impôt dans l'autre Etat, cette exonération ou cette réduction ne sera accordée aux successions indivises, que dans la mesure où l'impôt se rapporte à la quote-part des éléments imposables qui est attribuable à des ayants droit, contribuables du premier Etat.

Article 17.

Dans la mesure où les articles précédents de la présente convention n'en disposent pas autrement, les revenus — y compris les profits résultant de l'aliénation de biens — et la fortune — y compris tous éléments de la fortune — ne sont imposables que dans celui des deux Etats où se trouve le domicile fiscal de la personne physique ou morale qui bénéficie de ces revenus ou à qui appartient cette fortune.

Article 18.

§ 1er. — Nonobstant toute autre disposition de la présente convention, les impôts à caractère progressif pourront être calculés, dans chaque Etat, à charge des contribuables qui y possèdent leur domicile fiscal, sur l'ensemble des éléments imposables suivant la législation fiscale de cet Etat ; mais, dans ce cas, il sera déduit de l'impôt ainsi calculé la quotité de celui-ci qui correspond proportionnellement au montant total de ceux desdits éléments dont l'imposition est exclusivement réservée à l'autre Etat en vertu de la convention. Cette règle s'appliquera également à tout impôt exceptionnel et temporaire — même non progressif — auquel la convention sera étendue en vertu de l'article 2, § 2 ; mais la déduction susvisée à opérer sur un tel impôt dans l'Etat du domicile fiscal pourra être limitée de manière telle que le montant total déduit de l'ensemble des impôts du contribuable dans cet Etat, n'excede pas le montant des impôts dus dans l'autre Etat

Artikel 15.

De Staatsbelasting op het vermogen vermeld bij artikel 2, § 1, B, 5°, en alle andere gelijkaardige belastingen waarop krachtens gezegd artikel 2, § 2, de overeenkomst zal uitgebreid worden, zullen niet toegepast worden :

1° op de onroerende goederen bedoeld bij artikel 4, dan in de Staat waar die goederen gelegen zijn ;

2° op de andere vermogens-elementen belegd in vaste inrichtingen of in ondernemingen vermeld in artikel 7, dan in de Staat waar de inkomsten voortkomende van de bedrijvigheid uitgeoefend in deze inrichtingen of in deze ondernemingen belastbaar zijn.

Artikel 16.

Indien, volgens de beschikkingen van deze overeenkomst, een belastingplichtige van een van de contracterende Staten recht heeft op een vrijstelling of op een vermindering van belasting in de andere Staat, zal die vrijstelling of die vermindering slechts aan de onverdeelde nalatenschappen verleend worden in de mate dat de belasting betrekking heeft op het aandeel van de belastbare elementen dat toe te schrijven is aan de rechthebbenden, belastingplichtigen van de eerste Staat.

Artikel 17.

In de mate dat de voorafgaande artikelen van deze overeenkomst er niet anders over beschikken, zijn de inkomsten — met inbegrip van de baten voortkomende van de vervreemding van goederen — en het vermogen — met inbegrip van alle bestanddelen van het vermogen — slechts belastbaar in deze van beide Staten waar zich de fiscale woonplaats van de natuurlijke- of rechtspersoon bevindt die die inkomsten geniet of aan wie het vermogen toebehoort.

Artikel 18.

§ 1. — Niettegenstaande iedere andere beschikking van deze overeenkomst, zullen de belastingen met een progressief karakter kunnen berekend worden, in iedere Staat, ten laste van de belastingplichtigen die er hun fiscale woonplaats bezitten, op het geheel der belastbare elementen volgens de fiscale wetgeving van die Staat, maar, in dit geval, zal van de aldus berekende belasting de quotiteit van die belasting afgetrokken worden welke proportioneel overeenkomt met het totaal bedrag van degene der gezegde bestanddelen waarvan de aanslag krachtens de overeenkomst uitsluitend is voorbehouden aan de andere Staat. Deze regel zal eveneens van toepassing zijn op iedere buitengewone en tijdelijke belasting — zelfs niet-progressief — waarop de overeenkomst krachtens artikel 2, § 2, zal uitgebreid worden ; maar, de bovenvermelde aftrek te doen op een dergelijke belasting in de Staat van de fiscale woonplaats zal kunnen beperkt worden op zodanige

sur les éléments dont l'imposition est exclusivement réservée à celui-ci par la convention.

En ce qui concerne la Belgique, l'impôt complémentaire personnel exigible à charge des non-habitants du Royaume qui y disposent d'une habitation ou y exploitent un établissement quelconque pourra, en outre, conformément à la législation belge, être établi sur un minimum de revenu égal à cinq fois la valeur locative des propriétés dont le contribuable dispose dans ledit Etat.

§ 2. — Lorsqu'un contribuable a transféré définitivement son domicile fiscal d'un Etat dans l'autre, il cesse d'être assujéti dans le premier Etat aux impôts pour lesquels le domicile fiscal est déterminant, pour la période postérieure à la date à laquelle le transfert a eu lieu. La période d'assujétissement auxdits impôts commence à cette date dans l'autre Etat.

Article 19.

§ 1er. — Les autorités fiscales des deux Etats contractants se communiqueront tous renseignements dont elles disposent ou qu'elles peuvent obtenir et qui seront nécessaires pour assurer l'application des dispositions de la présente convention ainsi que pour éviter la fraude fiscale ou pour appliquer les règles destinées à prévenir l'évasion fiscale dans le domaine des impôts faisant l'objet de cette convention.

§ 2. — Tous renseignements ainsi échangés devront être tenus secrets et ne pourront être révélés, en dehors du contribuable ou de son mandataire, à aucune personne autre que celles qui s'occupent de l'établissement et du recouvrement des impôts visés à la présente convention, ainsi que des réclamations et recours relatifs à ces impôts.

§ 3. — Les dispositions du présent article ne peuvent avoir pour effet d'imposer aux autorités fiscales de l'un des deux Etats l'obligation de communiquer, soit des renseignements qui, en raison de leur nature, ne peuvent être obtenus d'après sa propre législation fiscale ou d'après celle de l'autre Etat, soit des renseignements dont elles estimeraient que la communication est susceptible de révéler un procédé de fabrication ou de porter atteinte à un secret industriel, commercial ou professionnel ou à l'ordre public. Ces dispositions ne peuvent, non plus, être considérées comme imposant aux autorités fiscales de l'un des deux Etats l'obligation d'accomplir des actes qui ne seraient pas conformes à sa réglementation ou à ses pratiques.

wijze dat het totaal bedrag afgetrokken van het geheel van de belastingen van de belastingplichtige in die Staat het bedrag niet overtreft van de belastingen verschuldigd in de andere Staat op de bestanddelen waarvan de aanslag aan deze door de overeenkomst uitsluitend is voorbehouden.

Wat België betreft, zal de aanvullende personele belasting eisbaar ten laste van de niet-Rijksinwoners die er over een woning beschikken of er een om het even welke inrichting uitbaten, daarenboven, overeenkomstig de Belgische wetgeving, kunnen worden gevestigd op een minimum-inkomen gelijk aan vijf maal de huurwaarde van de eigendommen waarover de belastingplichtige beschikt in die Staat.

§ 2. — Wanneer een belastingplichtige zijn fiscale woonplaats definitief heeft overgebracht van een Staat naar de andere, houdt hij op onderworpen te zijn in de eerste Staat aan de belastingen voor dewelke de fiscale woonplaats bepalend is, voor de periode volgende op de datum waarop de overbrenging heeft plaats gehad. De aanslagperiode in gezegde belastingen begint op deze datum in de andere Staat.

Artikel 19.

§ 1. — De fiscale overheden van de twee contracterende Staten zullen elkander alle inlichtingen mededelen waarover zij beschikken of welke zij kunnen bekomen en welke nodig zullen zijn om de toepassing van de beschikkingen van deze overeenkomst te verzekeren, alsmede om het fiscaal bedrog te vermijden of om regels toe te passen tot het voorkomen der fiscale ontduiking op het gebied van de belastingen welke het voorwerp uitmaken van deze overeenkomst.

§ 2. — Alle aldus uitgewisselde inlichtingen moeten geheim gehouden worden en zullen, buiten de belastingplichtige of zijn mandataris, aan geen enkele persoon mogen bekend gemaakt worden andere dan deze die zich bezighouden met het vestigen en de invordering van de belastingen bedoeld bij deze overeenkomst, evenals met de bezwaarschriften en verhalen betreffende de belastingen.

§ 3. — De beschikkingen van dit artikel kunnen niet voor gevolg hebben aan de fiscale overheden van een van beide Staten de verplichting op te leggen, hetzij inlichtingen mede te delen welke, om reden van hun aard, niet kunnen bekomen worden volgens zijn eigen fiscale wetgeving of volgens die van de andere Staat, hetzij inlichtingen mede te delen waarvan zij oordelen dat de mededeling van aard is om een fabricatieprocédé bekend te maken of een nijverheids-, handels- of bedrijfsgeheim of de openbare orde te schenden. Deze beschikkingen kunnen evenmin beschouwd worden dat ze aan de fiscale autoriteiten van een der beide Staten verplichting opleggen om daden te stellen die niet overeenstemmen met zijn reglementatie of zijn gewoonten.

Article 20.

§ 1er. — Les Etats contractants s'engagent à se prêter mutuellement aide et assistance aux fins de recouvrer en principal, accroissements, additionnels, intérêts, frais et amendes sans caractère pénal, les impôts visés à l'article 2 de la présente convention.

§ 2. — Sur requête de l'un des deux Etats contractants, l'autre Etat contractant recouvrera, suivant les dispositions légales et réglementaires applicables au recouvrement de ses propres impôts, les créances fiscales visées au § 1er qui sont exigibles dans le premier Etat. Les dites créances ne jouiront d'aucun privilège dans l'Etat requis et celui-ci ne sera pas tenu d'appliquer des moyens d'exécution qui ne sont pas autorisés par les dispositions légales ou réglementaires de l'Etat requérant.

§ 3. — Les requêtes visées au § 2 seront appuyées de documents établissant que, suivant la législation de l'Etat requérant, les impôts qui y sont mentionnés sont exigibles dans cet Etat.

§ 4. — Dans le cas où une requête visée aux §§ 2 et 3 du présent article concerne un ressortissant ou une personne morale de l'Etat requis, celui-ci ne sera tenu de recouvrer que :

1° les impôts dont ce ressortissant ou cette personne morale aurait été indûment exonéré en raison de l'existence de la convention ;

2° les impôts dus par un tel ressortissant, dans l'Etat requérant, pour la période pendant laquelle il a eu sa résidence dans cet Etat.

Article 21.

§ 1er. — Les autorités fiscales des deux Etats contractants pourront arrêter, de commun accord, les règlements nécessaires à l'exécution des dispositions de la présente convention.

§ 2. — Dans le cas où l'exécution de certaines dispositions de cette convention donnerait lieu à des difficultés ou à des doutes, les autorités fiscales des deux Etats contractants s'entendront pour interpréter ces dispositions dans l'esprit de la convention. Elles pourront, de commun accord, appliquer les règles prévues à la présente convention aux personnes physiques ou morales qui ont leur domicile fiscal dans un tiers Etat, mais qui possèdent dans l'un des deux Etats contractants un établissement stable dont certains revenus proviennent de l'autre Etat contractant ou dont certains biens sont situés dans cet autre Etat.

§ 3. — Si un contribuable de l'un des Etats contractants prouve que les taxations établies ou projetées à sa charge ont entraîné ou doivent entraîner pour lui

Artikel 20.

§ 1. — De contracterende Staten verbinden zich tot wederzijdse hulpverlening en bijstand met het oog op de invordering in hoofdsom, verhogingen, opcentimes, interesten, kosten en boeten zonder strafrechtelijk karakter, van de belastingen bedoeld bij artikel 2 van deze overeenkomst.

§ 2. — Op verzoek van een van beide contracterende Staten, zal de andere contracterende Staat, volgens de wettelijke en reglementaire beschikkingen toepasselijk voor de invordering van zijn eigen belastingen, de fiscale schuldvorderingen invorderen bedoeld bij § 1 welke eisbaar zijn in de eerste Staat. Gezegde schuldvorderingen zullen van geen enkel voorrecht genieten in de aangezochte Staat en deze zal niet verplicht zijn uitvoeringsmaatregelen toe te passen die niet toegelaten zijn door de wettelijke of reglementaire beschikkingen van de aanzoekende Staat.

§ 3. — De verzoeken bedoeld bij § 2 zullen gestaafd worden door documenten die doen uitschijnen dat, volgens de wetgeving van de aanzoekende Staat, de er op vermelde belastingen eisbaar zijn in die Staat.

§ 4. — In het geval dat een verzoek bedoeld bij §§ 2 en 3 van dit artikel een onderhorige of een rechtspersoon van de aangezochte Staat betreft, zal deze slechts gehouden zijn in te vorderen :

1° de belastingen waarvan die onderhorige of die rechtspersoon ten onrechte zou vrijgesteld zijn geweest wegens het bestaan van de overeenkomst ;

2° de belastingen verschuldigd door een dergelijke onderhorige, in de aanzoekende Staat, voor de periode gedurende dewelke hij zijn verblijfplaats in die Staat heeft gehad.

Artikel 21.

§ 1. — De fiscale overheden van de twee contracterende Staten kunnen in gemeen akkoord, de reglementen voorschrijven die nodig zijn ter uitvoering van de beschikkingen van deze overeenkomst.

§ 2. — In het geval dat de uitvoering van zekere beschikkingen van deze overeenkomst aanleiding zou geven tot moeilijkheden of tot twijfel zullen de fiscale overheden van beide contracterende Staten zich verstaan om die beschikkingen te interpreteren in de geest van de overeenkomst. Zij zullen, in gemeen akkoord, de regels kunnen toepassen voorzien bij deze overeenkomst op de natuurlijke- en rechtspersonen die hun fiscale woonplaats in een derde Staat hebben, maar die in een van beide contracterende Staten een vaste inrichting bezitten waarvan zekere inkomsten voortkomen van de andere contracterende Staat of waarvan zekere goederen gelegen zijn in die andere Staat.

§ 3. — Indien een belastingplichtige van één van de contracterende Staten bewijst dat de te zijnen laste gevestigde of ontworpen taxaties voor hem een door de

une double imposition interdite par la convention, il peut, sans préjudice de l'exercice de ses droits de réclamation et de recours dans chaque Etat, adresser aux autorités fiscales de l'Etat où se trouve son domicile fiscal une demande écrite et motivée de revision desdites taxations. Cette demande doit être présentée dans un délai de deux ans à compter de la date de la notification ou de la perception à la source de la seconde imposition. Si elles en reconnaissent le bien-fondé, les autorités fiscales saisies d'une telle demande s'entendront avec les autorités fiscales de l'autre Etat pour éviter la double imposition.

Article 22.

§ 1er. — Les dispositions de la présente convention ne limitent pas les droits et avantages que la législation de l'un quelconque des Etats contractants accorde aux contribuables en matière d'impôts visés à l'article 2 de la présente convention.

§ 2. — Les personnes physiques qui ont leur domicile fiscal dans l'un des deux Etats et qui sont imposables dans l'autre Etat y bénéficient, pour l'assiette des impôts visés à l'article 2 de la présente convention, des exemptions, abattements à la base, déductions, réductions ou autres avantages, qui sont accordés, en raison de leurs charges de famille, aux personnes physiques, ressortissantes de cet autre Etat, mais n'y ayant pas leur domicile fiscal.

Sauf en ce qui concerne les représentants et voyageurs de commerce, cette disposition ne fait pas obstacle à la perception, suivant les règles propres à la législation fiscale de chacun des deux Etats, des taxes sur les avantages et privilèges spéciaux, exigibles en Suède et du minimum de taxe professionnelle, exigible en Belgique de certains contribuables.

§ 3. — Les ressortissants et personnes morales de l'un des Etats contractants ne seront pas soumis dans l'autre Etat, du chef des impôts visés à l'article 2 de la présente convention et en raison des revenus et capitaux attribuables à leurs établissements stables situés dans cet autre Etat, à une charge plus élevée que celle des ressortissants et personnes morales similaires de ce dernier Etat qui se trouvent dans les mêmes conditions.

En application de cette disposition, les sociétés belges par actions qui possèdent un établissement stable en Suède ne seront pas soumises dans cet Etat à l'impôt sur la fortune, aussi longtemps que cet impôt n'y sera pas perçu à charge des sociétés suédoises par actions et les sociétés suédoises par actions qui possèdent un établissement stable en Belgique n'y seront pas soumises sur les bénéfices de cet établissement à une taxation plus élevée que celle qui frapperait les mêmes bénéfices s'ils étaient obtenus et mis en réserve par une société belge similaire.

overeenkomst verboden dubbele belasting hebben medegebracht of moeten medebrengen, kan hij, onverminderd de uitoefening in iedere Staat van zijn rechten tot bezwaar of verhaal, aan de fiscale overheden van de Staat waar zich zijn fiscale woonplaats bevindt een schriftelijke en gemotiveerde vraag zenden tot herziening van gezegde taxaties. Die vraag moet ingediend worden binnen een termijn van twee jaar te rekenen van de datum der kennisgeving of van de inning bij de bron van de tweede aanslag. Indien zij er de grondigheid van erkennen, zullen de fiscale overheden bij wie een dergelijke vraag werd ingediend zich met de fiscale overheden van de andere Staat verstaan om de dubbele belasting te vermijden.

Artikel 22.

§ 1. — De beschikkingen van deze overeenkomst beperken de rechten en voordelen niet welke de wetgeving van eender dewelke der contracterende Staten toestaat aan belastingplichtigen in zake belastingen bedoeld bij artikel 2 van deze overeenkomst.

§ 2. — De natuurlijke personen die hun fiscale woonplaats in een der beide Staten hebben en die belastbaar zijn in de andere Staat genieten er, voor de vestiging van de belastingen bedoeld bij artikel 2 van deze overeenkomst, van de vrijstellingen, abattemen-ten aan de basis, aftrekkingen, verminderingen of andere voordelen, welke worden toegestaan, wegens hun familielasten, aan de natuurlijke personen, onderhorigen van die andere Staat, maar die er hun fiscale woonplaats niet hebben.

Behoudens wat de handelsvertegenwoordigers en -reizigers betreft, doet deze beschikking geen afbreuk aan de inning, volgens de regels eigen aan de fiscale wetgeving van ieder der twee Staten, van de taxes op de speciale voordelen en voorrechten eisbaar in Zweden en van het minimum van de bedrijfsbelasting, eisbaar in België van zekere belastingschuldigen.

§ 3. — De onderhorigen en rechtspersonen van een der contracterende Staten in de andere Staat, uit hoofde van de belastingen bedoeld bij artikel 2 van deze overeenkomst en wegens de inkomsten en kapitalen toekenbaar aan hun vaste inrichtingen gelegen in die andere Staat, niet aan een hogere last onderworpen worden dan degene van de gelijkaardige onderhorigen en rechtspersonen van deze laatste Staat, die zich in dezelfde voorwaarden bevinden.

Bij toepassing van deze beschikking zullen de Belgische vennootschappen op aandelen die in Zweden een vaste inrichting bezitten in deze Staat niet onderworpen worden aan de belasting op het vermogen, zolang dat deze belasting er niet zal geïnd worden ten laste van Zweedse vennootschappen op aandelen en zullen de Zweedse vennootschappen op aandelen die een vaste inrichting in België bezitten er op de winsten van deze inrichting niet aan een hogere taxatie onderworpen worden dan diegene welke op dezelfde winsten zou slaan indien ze door een gelijkaardige Belgische vennootschap waren bekomen en in reserve geplaatst.

Article 23.

Les autorités fiscales visées dans la présente convention sont, en ce qui concerne la Belgique, le Ministre des Finances ou son délégué et en ce qui concerne la Suède, le Ministre des Finances ou son délégué.

Article 24.

La convention conclue entre la Belgique et la Suède le 31 mai 1929 en vue d'éviter la double imposition des revenus des entreprises de navigation maritime cessera d'exercer ses effets aussi longtemps que les dispositions de la présente convention seront en vigueur.

Article 25.

§ 1er. — La présente convention sera ratifiée, en ce qui concerne la Belgique, par Sa Majesté le Roi des Belges et, en ce qui concerne la Suède, par sa Majesté le Roi de Suède avec l'assentiment du Riksdag. Les instruments de ratification seront échangés le plus tôt possible à Bruxelles.

§ 2. — La convention entrera en vigueur dès l'échange des instruments de ratification et elle s'appliquera :

1° aux impôts dus à la source à titre définitif sur les revenus attribués aux bénéficiaires à dater du 1er janvier 1953 et non échus avant cette date ; toutefois, l'article 8, § 4, de la présente convention ne s'appliquera qu'aux dividendes ou autres revenus d'actions provenant de bénéfices sociaux réalisés pendant des périodes imposables se terminant après la date de mise en vigueur de cette convention ;

2° aux autres impôts établis sur des revenus de périodes imposables clôturées postérieurement au 29 février 1952, sans qu'il puisse en résulter un remboursement d'impôts perçus à la source ;

3° aux impôts suédois sur la fortune et sur les biens immobiliers, qui feront l'objet de la taxation des années 1953 et suivantes.

Article 26

La présente convention restera indéfiniment en vigueur ; mais chacun des Etats contractants, pourra, jusqu'au 30 juin inclus de toute année civile à partir de la cinquième année à dater de celle de sa ratification, la dénoncer, par écrit et par la voie diplomatique, à l'autre Etat contractant. En cas de dénonciation avant le 30 juin d'une telle année, la convention s'appliquera pour la dernière fois :

1° aux impôts dus à la source à titre définitif sur les revenus normalement attribués aux bénéficiaires au plus tard le 31 décembre de cette année ;

Artikel 23.

De fiscale overheden bedoeld in deze overeenkomst zijn, wat België betreft, de Minister van Financiën of zijn afgevaardigde en wat Zweden betreft, de Minister van Financiën of zijn afgevaardigde.

Artikel 24.

De overeenkomst gesloten tussen België en Zweden de 31e Mei 1929 met het doel de dubbele belastingen van de inkomsten van scheepsvaartondernemingen te vermijden zal ophouden van toepassing te zijn zolang dat de beschikkingen van deze overeenkomst van kracht zullen zijn.

Artikel 25.

§ 1. — Deze overeenkomst zal bekrachtigd worden, wat België betreft, door zijne Majesteit de Koning der Belgen en, wat Zweden betreft, door zijne Majesteit de Koning van Zweden met de toestemming van de Riksdag. De bekrachtigingsoorkonden zullen zo spoedig mogelijk te Brussel worden uitgewisseld.

§ 2. — De overeenkomst zal in werking treden vanaf de uitwisseling van de bekrachtigingsoorkonden en zal van toepassing zijn :

1° op de aan de bron ten definitieve titel verschuldigde belastingen op de inkomsten aan de genietters toegekend vanaf 1 Januari 1953 en niet vervallen vóór deze datum ; nochtans zal artikel 8, § 4, van deze overeenkomst slechts van toepassing zijn op de dividenden of andere inkomsten van aandelen die voortkomen van de maatschappelijke winsten verwezenlijkt gedurende de belastbare perioden die eindigen na de datum van de inwerkingstelling van deze overeenkomst ;

2° op de andere belastingen gevestigd op inkomsten van belastbare perioden afgesloten na 29 Februari 1952, zonder dat er een teruggave van de bij de bron geïnde belastingen kan uit voortvloeien ;

3° op de Zweedse belastingen op het vermogen en op de onroerende goederen, die het voorwerp zullen uitmaken van de taxatie van de jaren 1953 en volgende.

Artikel 26.

Deze overeenkomst zal onbegrensd van kracht blijven ; maar ieder der contracterende Staten, zal tot 30 Juni inbegrepen van ieder burgerlijk jaar vanaf het vijfde jaar te beginnen van dat van haar bekrachtiging, ze schriftelijk en langs diplomatieke weg aan de andere contracterende Staat kunnen opzeggen. In geval van opzegging vóór 30 Juni van een dergelijk jaar, zal de overeenkomst voor de laatste maal van toepassing zijn :

1° op de bij de bron ten definitieve titel verschuldigde belastingen op de normaal aan de genietters toegekende inkomsten ten laatste de 31e December van dit jaar ;

2° aux autres impôts établis sur des revenus de périodes imposables clôturées normalement au plus tard le dernier jour du mois de février de l'année suivant celle de la dénonciation ;

3° aux impôts suédois sur la fortune et sur les biens immobiliers, qui feront l'objet de la taxation de l'année suivant celle de la dénonciation.

En foi de quoi les plénipotentiaires susmentionnés ont signé la présente convention et y ont apposé leurs sceaux.

Fait à Stockholm en double exemplaire en langues française et suédoise, les deux textes faisant également foi, le 1er avril 1953.

(s.) Comte de LALAING.

(s.) Dag HAMMARSKJOLD.

2° op de andere belastingen gevestigd op inkomsten van belastbare perioden normaal ten laatste afgesloten de laatste dag van de maand Februari van het jaar volgende op dit van de overeenkomst ;

3° op de Zweedse belastingen op het vermogen en op de onroerende goederen, die het voorwerp zullen uitmaken van de taxatie van het jaar volgend op dit van de opzegging.

Ter oorkonde waarvan de vorenbedoelde gevolmachtigden deze overeenkomst ondertekend en er hun stempel op aangebracht hebben.

Gegeven te Stockholm, in twee exemplaren in de Franse en Zweedse talen, beide teksten authentiek zijnde, de 1ste April 1953.

(wg.) Cte de LALAING.

(wg.) Dag HAMMARSKJOLD.

AVIS DU CONSEIL D'ETAT.

Le CONSEIL D'ETAT, Section de législation, première chambre, saisi par le Ministre des Affaires étrangères, le 9 juillet 1953, d'une demande d'avis, dans un délai ne dépassant pas trois jours, sur un projet de loi « portant approbation de la convention entre la Belgique et la Suède, tendant à éviter les doubles impositions et à régler certaines autres questions en matière d'impôts sur les revenus et sur la fortune, signée à Stockholm, le 1er avril 1953 », a donné le 13 juillet 1953 l'avis suivant :

Le projet ne soulève pas d'observations.

La chambre était composée de

MM. J. SUETENS, premier président du Conseil d'Etat, président ;
M. SOMERHAUSEN et G. VAN BUNNEN, conseillers d'Etat ;
G. PIQUET, greffier adjoint, greffier.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise a été vérifiée sous le contrôle de M. VAN BUNNEN.

Le Greffier, — De Griffier,
(signé/w. get.) G. PIQUET.

Pour deuxième expédition délivrée à M. le Ministre des Affaires étrangères.

Le 14 juillet 1953.

Le Greffier du Conseil d'Etat,

R. DECKMYN.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, de 9e Juli 1953 door de Minister van Buitenlandse Zaken verzocht hem, binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, van advies te dienen over een ontwerp van wet « houdende goedkeuring van de overeenkomst tussen België en Zweden, ter voorkoming van de dubbele belastingen en tot regeling van zekere andere vraagstukken inzake belastingen op de inkomsten en op het vermogen, ondertekend te Stockholm, op 1 April 1953 », heeft de 13^e Juli 1953 het volgend advies gegeven :

Bij het ontwerp zijn geen opmerkingen te maken.

De kamer was samengesteld uit de

HH. J. SUETENS, eerste-voorzitter van de Raad van State, voorzitter ;
M. SOMERHAUSEN en G. VAN BUNNEN, raadsheren van State ;
G. PIQUET, adjunct-griffier, griffier.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst werd nagezien onder toezicht van de H. VAN BUNNEN.

Le Président, — De Voorzitter,
(signé/w. get.) J. SUETENS.

Voor tweede uitgifte afgeleverd aan de H. Minister van Buitenlandse Zaken.

De 14e Juli 1953.

De Griffier van de Raad van State,